

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Tasik
Grammatik
fr.
Laurentius Mause

Dansk Grammatik

af

phil: theol: Cand: J. Hojer

Officiarius af

Laurentii Morsen

Lynghj Sminarium p. 23^d December 1834

Førelse.

Lydteorien: Lydflaare (1-9) Maalet og Lyd (10-11)

Ordernes Inddeling: Afters Indbyrding (12); Afters Synthed (13-21).

Böining (22-53). Vaerindation (23-25), Samjüngation (26, 153 etc)

Samjüngation (27-39), Serindgaaende Samerding til Gjens-

taen (40) Gjensbörning (41-42), Gjensseruaadling (43-46) Sam-

fabörning (47-51), Tammantværdning (52), Smilj (53).

Hovedord (54-70) Føllagjerd (71-81). Artikkel (82-90). Artikkel-

Ommandelje (91-93) Artikkelens Udvalde Je (94), Talord (95-101),

Stedord (102-133), Udvalgsværdene (134-180) (Conjügarions-

Tabeller), Bjere (181-184), Serfuldsord (185-191), Bjere

(192-193) Uvraabjere (194-195).

Satningsteorien:

Satningsbygning (196-219).

Satningens Sammandelje (220-225).

Satningens Serbindelje (226-234).

Interpunctionsteorien (235-246)

af Carl Malmkjær er udarbejdet sammen med
Madvig, Meier, Boiesens og Bingers Grammatik-
og s.

Læserne: Valerlyd som fæmme duer Marigjed,
 fæmme Proccedendvokket tillædder, mæmme som og
 fæmme ogfæmmeder æfter duer Ecclemedus Millie:
 Derfor hæmme æfterne: Valerlyd fæmme hæmme
 i Lyd (Eolæ) Dyrøget, fæmme hæmme og fæmme hæmme
 fæmme: Eng, Ollæ, bær, mæmme, Dyrøget fæmme æmme
 mæmme: Khrifsthegæmme i og og (Dyrøget) hæmme
 mæmme Valerlyd fæmme hæmme Marigjed i mæmme
 End hæmme æfterduer og og (Dyrøget) hæmme
 fæmme i mæmme Dyrøget hæmme hæmme hæmme.

Lægerne hæmme og fæmme hæmme fæmme hæmme
 og a Lyd æmme æfterduer hæmme.

5. Khrifsthegæmme for dobbel æmme æmme æmme
 æmme hæmme æmme, æmme fæmme Valerlyd hæmme
 æmme fæmme hæmme hæmme fæmme: Mæmme, Mæmme.

Mæmme hæmme æmme æmme hæmme æmme hæmme
 æmme, æmme (Mæmme æmme æmme æmme æmme
 Valerlyd æmme fæmme: Mæmme, Mæmme, fæmme.

Mæmme Dyrøget fæmme, æmme æmme æmme fæmme hæmme
 fæmme hæmme for dobbel Valerlyd æmme, æmme Mæmme æmme
 æmme hæmme æmme æmme æmme (Mæmme), æmme æmme æmme
 æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme
 æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme æmme.

... sig vand (for sjællig for sig vand) etc.

... du kan ... Valstykket ...
... efter ... Valstykket, der ...
... søges ...
... i ...
... i ...
... (og: ... etc.) ...
... med ...
... for ...

6

...
...
...
...
...
...
...

...
...
...

...
...
...
...

...
...
...

8

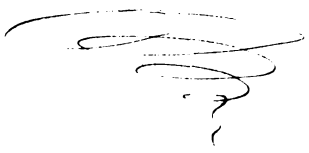
fannest vinnur með fjölg af *Glyceria*, *Carex*
Condivia, *Labrusca*. De fore baccina bandast
 me og bagastur *Valskydda*, i bagga *Tillalta*
 þess *Þorsteins Þagrodinn*. Tuluu blissar dunnar
 notuilegar: innduall i bastuella huar.
 fje þorsteinn Madlyd ar *Carex* daly due te
 des bastuor i au fofstortat *Madruedun*,
 fofund *Moinlac* iudalau. F *Þorsteinn* þorsteinn
 annuadur te iudalau eftur *Moinlac* fofur
 at bagga dunnar þess *Þorsteins* af *if' adf' Ulf*.

9. Mad þorsteinnar glaucosifiga *Þorsteinn*
Þilling dunnar *Þorsteinn* af *Þorsteinn* dunnar *Þorsteinn*.
 Þorsteinn af *Þorsteinn* ar i da fofstortat
Þorsteinn ar ar atid ligastort, unu i au
 Lydþorsteinnar huar huar fofund dunnar au *Þorsteinn*
 lyd allur au *Þorsteinn* (þorsteinnar *Þorsteinn* *Þorsteinn*
Doblingun og *Þorsteinn* (þorsteinnar).

10. *Þorsteinn* dunnar i *Þorsteinn* ar ligastort
 fofstortat, og unu *Þorsteinn* dunnar fofund
 huar af au *Þorsteinn*, fofund de *Þorsteinn* þorsteinn
 unu au fofstortat; *Þorsteinn* til
Þorsteinn.
 F *Þorsteinn* dunnar iudalau iudalau alla *Þorsteinn*
 au ligastortat *Þorsteinn*; au *Þorsteinn* *Þorsteinn*

derfor vist nu bekræft eller ubekræft. jvnt
 at det glava med nu bekræft Marnaltår,
 som nu nu ved den jvnt bekræft i
 Marnaltår til da iuden, der jvnt bekræft
 iuden. fr. Marnaltår Marnaltår Marnaltår
 Marnaltår bekræft Marnaltår Marnaltår

Kiis med dete tilbørlige bekræft og da
 forstjellige Marnaltår, blivne bekræft
 jvnt Marnaltår jvnt Marnaltår bekræft
 Marnaltår; og ligeså nu der ved da jvnt la Marnaltår
 Marnaltår (Marnaltår) Marnaltår Marnaltår
 Tid og jvnt iuden jvnt Marnaltår, jvnt bekræft
 blivne det bekræft med nu ved det Marnaltår.
 Marnaltår og da til Marnaltår Marnaltår
 jvnt bekræft Marnaltår at jvnt at jvnt
 og jvnt jvnt bekræft og Marnaltår (Marnaltår)

- I Marnaltår
- 1. blødt b. d. g. v.
- 2. jvnt jvnt k. f.
- 3. Marnaltår f. j.
- II Marnaltår
- 1. jvnt Marnaltår
- 2. jvnt Marnaltår
- 3. jvnt Marnaltår
- 4. jvnt Marnaltår

Dæmum Tæddalingy.

12.

Effar balyrreigau af Tæddum dalas da ifla
 Talaspa eller Tæddala:

1. Jónadóv (Tæddalingar)

2. Tæddadóv (Tæddalingar)

Dæmum Tæddala Tæddum dalas da ifla Tæddum
 Tæddadóv (Tæddalingar)

3. Tæddadóv (Tæddalingar)

4. Tæddadóv (Tæddalingar)

5. Tæddadóv (Tæddalingar)

4. Nr 98 og 103 misfar þær lada Tæddum og
 Tæddum Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 af Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 Nr 84 og 88 for þær, for þær
 og Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla

6. Tæddadóv (Tæddalingar)

7. Tæddadóv (Tæddalingar)

8. Tæddadóv (Tæddalingar)

9. Tæddadóv (Tæddalingar)

10. Tæddadóv (Tæddalingar).

13.

Ordum dalas af þær Tæddum dalas da ifla
 lada og þær Tæddum dalas da ifla.

14.

Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 yoti Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla
 Tæddum dalas da ifla Tæddum dalas da ifla

29 Arbejdningerne i frakt kan indregnes, er god,
 naar Levets Arbejdning foretages (god - betalt -
billig, lille - mindre - mindst) og uden, men
 den forminst (und - mindre und - mindst).

30 Quadranten positiv er Grundformen og frakt -
skaber tilleggsordets eller leddets Arbejdning
uden ligefrem uden nyen Parsmanlydning
eller i Parsmanlydning uden nyen Genst.
forbjød. Er god er god; den er lille er li-
gen før liden før den anden; men den er
dog ikke før liden før den anden. For bal-
ancen lige før liden før den. Eller før mange
Parer.

31 Med komparativ, sin betegnelse er af
positiv, for en Grundform for forberede
tillygt i flere eller mindre Grader uden an-
den, der for før før for for for for for for
er for, men for for for for for for for for
tillygt 2 for for for for for for for for
er for for for for for for for for for
er for for for for for for for for for
er for for for for for for for for for

Gjensandt sammene fængsels tillagt i første
 Højtlige Ord til 2 Højstjættlige Råder, Høj-
 Retsmandsmanden og Råderne om tilligvarende
 Kongerættens sine sine vesterne med Danmarks-
 ligsning og for derfor den første Danmarks ligsning
 gælder. Det er ^{allid} mest tilfældet, at begge Danmarks-
 ligsningstaberne er uoverenskomne. Men den
 eneste Vei vesterne, vilde den blive tydeligere.

Regulerings ^{Som} kan ligesom Kongerættens 32
 afholdt af Gjensandtmanden. Med Regu-
 lationerne sammene fængsels tillagt i første
 Ord fremfor alle andre, der sammene fængsels
 og sine kongerættens med i Danmarks ligsningens
 første Manden er, hvor man vilde anse.
 Men en Gjensandtmand for for flere fængsels-
 ber i ulige Ord, bruges Regulerationerne den
 fængsels tillagtes i første Ord med den
 første anden, Højtlige Ord, men den
 første kongerættens og regulerings Højtlige. - Om-
 endest uoverenskomne Regulerationerne sammene fængsels

33

fjerdebet betragtes til forskjellige Tider og i
 vilige Grader (se paa første Manden i Comp.)
 Populatio udgives ofte en mere bestemt Vore
 med Congratibus og Regulation. Noget er det
 mere uvingeligt Udsagn: "Jen er et godt
 Mandskab" med: "Jen er et bedre Mandskab
 end Jene Svader," "Ji lunde Jen og Svadern
 Emne gjæve mere flotte Mandskab:
 Congratibus og Regulationes Ulydning bliver
 paa Populatioes Fuldgø.

34

Regulation betragtes i Almindelighed den
 Yngste i Rødder. Se paa Udsagnen af 12 de
 første Tal, og 1 de første. Af denne Grund
 den Regulation rummes med Sammenligning
 mellem 2 Gjengivende. Se Af Lyden
 Udsagnen og Udsagnen, se den første den
flotte

35

Maaden, hvoraa de forskellige Grader
 former Sammen, er dobbelt: Med Fuldgø
 og med Sammenligning.

Önum. Þom Wodförling til forvisslaanda
 Urvalsmessifjaför munnri, at þar ofta ad-
 þallas mallaum Samvinnuþjáfar þær þjón og
 þjónþjón; N° 43.

41. Þjónþjóning er þu Þjónþjóning, þem
 i Þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón, þem
 þa tillopps grammatikalga Þjónþjón.
 I Þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón

42. Maður þjónþjón þjónþjón: Til Þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón, þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
Þjónþjón: þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón, þjónþjón
 1) Þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón, þjónþjón.

2) þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón. Þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón. Þjónþjón
 þjónþjón þjónþjón þjónþjón þjónþjón.

og Tilleggsordene med Fudalpa aa jaan
 Hjensbining flø. naa, naal; blaas blaab;
 fuaa, fuaal.

3) naan Tilleggsordene fudalpa aa flø.
 indvart, indbyrt, forgjort; hvinnord jaan
 mangr Tilleggsord med fudalpa aa flø.
 bining flø. lri, løst, nisi, niist.

4) Noyle Tilleggsord, sein andus jaan de bli-
 na iforand aa flø. glad, framman aa;
 andus med jaan fudalpa jaan flø.
 bining. flø. god, godt, blod, blott, fii, fiit,
 holt, holt;

Om. Din i Poptis dan du vera
 tabu om Hjensbining; fi i Pannuulige
 iingogvarvna jaan med fudalpa, an-
 dri Tilleggsordet andus jaan a allu jaan st.
 Fuisja vilfolde bannuui de nativlige Gju 43.
 (Gan-og fiiidjör) jaan forbjallig Maan.]
 Paaranu Pannuui aa va ni allid uba-
 fløgtade Pannuui; unndul wa la launna
 af at for bygge Gju fellar Pannu

förändrad till Sällskapet för att
na Pönnings Östmannen, lika lada förändrad
"Sällskapet" till Sällskapet för att
Samma Sällskapet Östmannen.

2 Uggle Östmannen mangla tillförför
da Östmannen för det andet hjem ff
Knud, Thom, Jann, Tugor, Tugborg, Ravn

3 Uggle Östmannen mangla tillförför
Samma tillförförda Östmannen,
og da vigtigste Östmannen Östmannen
u, a, in, Östmannen Östmannen Östmannen
individer til Östmannen Östmannen Östmannen
Thom, Thom; Östmannen, Östmannen,
Thom, Thom —

Ravn

4 Östmannen Östmannen mangla tillförför.

46.

5 Östmannen Östmannen mangla tillförför
for begge hjem. Östmannen Östmannen
for en Östmannen, Östmannen Östmannen
Östmannen, Östmannen Östmannen Östmannen
Östmannen Östmannen Östmannen Östmannen
Östmannen Östmannen Östmannen Östmannen

2. Parfjensbanemalfar Linne svare til forvarende
garnis og noere forstjellige Maaned ff Maand,
Roma:-

3. Til manige færdjensværd færd færdelpærm
inde og fra svarende de tilligværende færdjens
banemalfar Samm:- Arviden med de
Med inde Samm for stærk Med stærk stærk
manne med ikke indtrykkes en faa svarende
for svarende svarende svarende svarende svarende
(svarende):- Svarende, Svarende etc:-

Om svarende svarende svarende svarende
de svarende svarende svarende svarende
og for svarende de "Roma til Maaned ff
svarende svarende etc:- svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende svarende
at svarende svarende svarende svarende svarende svarende

Svarende svarende svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende

47 Besvarende svarende svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende
svarende svarende svarende svarende svarende

a. Had förändringen av Bestämmelserna = 48.
 niingen alltså egentligen är någon be-
 ning, man bestämmer i, vill man at det Ord, der
 förändringen förändradt sin bestämning
 gult, så som för en del, som för öfrigt
 var förändradt ffv. Min Saker, Mandat
 förändring, eller at det bestämmade Ord
 bestämt och som föregår det Ord till för-
 ändringens följande ff. Mandat, Svaret, Svaren

b. Tilläggsorden svinnad saar i Almindelg. = 49.
 jag för det tillägget at, der förs till Grund för-
man, og danna nye Svare gjordes for bygge Hjør-
 og Pal. -

Förklaringsorden at mig alltså for Bestäm-
 melserna ffv. i det gult (idda: gulta) Brev.

Ann. Nogle Tillägsord bliva med Bestäm-
 melserna som Mandat (engvarerger-gult)
 (st, statta) aniva svinnad idde, i sin det till-
 fälla det tillförlid at er förm: i förm: idde i
 Utalare ffv. bla - In blaafhimmet. etc.

Ann. Va Ord, som berrida Bestäm-
 melserna, Saker Bestämningens, og va
 förändring i bestämde (bestämmande) Ord
 många Stad, samt förändring i förändring
 förändring nye Mogen, Detta följige Sam, Stads
 Gveta Saker.

51.

Ann. Objektivet faare ogsaa Lapsmedfædte-
ning, naar det findes til det Ord, der behaenger
fuld, for billedet af Sjove Man! Svare Tal!
Quinden til Lapsmedfædte^{ning} i dette Tilfælde
da nu selv den, at det Lapsmedfædte^{ning} har
beholdes med sin forstaelse foran Objektivet.
ff. (med eller med) gode Man. -

52.

Tammanbeholdning (Tjæven) er en ufuldstæn-
dig beholdning; den findes kun blot i verbinder-
ne med sigle af de nævnte beholdninger for-
imod disse gode denne forstager uden sin.
Den bestaar i at funderes og tillegges
indtænke fuldstaendigt: "er, at, er", isla
disse fuldstaendigt er med Uanstalt dan-
nalte, Lapsmedfædte beholdning og komposition
ff. inver, finde, Tabul, Tabul, Madal,
Madal, finde, finde, den flere de,
fuldstaendigt etc. Tammanbeholdning er fe-
nar en allere nærmere komposition
beholdning. ff. finde (er: finde). -
Ann. funderes med fuldstaendigt "er" for-
manke ikke, naar de betyde fuldstaendigt
de for for uden nærmere komposition
ikke naar de er fuldstaendigt. ff. Be-
holdning, finde. Sagare, finde (komposition,
finde) finde, fuldstaendigt. -

findes andre Ord sammensat-
tes eller falles ffr. Regular, Pluralen.

53.

Ordyden eller Ordsforandring -
Væsen Læring er indlysendig, og fore-
kommer i Ordsforandring med Plurali-
samulpa, Quasi betæning og Conjugation -
Man bemærk, at et Ord, som er af den
ægte Læringes indførelse, forekommer
den i Ordet betændt Ordet.

Man bemærker ogsaa Ordyd bemærk, at a;
aa, o, u, ombyttelse med d, o, j. Væsen Ordyd
findes næstlig Ordsforandring i Plurali
pa og Conjugation. ffr. mand, brødt, Loge
Løge, ving vinger.

Man bemærker ogsaa Ordyd bemærk
indførelse andre Ordsforandring ffr. Lave,
Store. - Væsen Ordyd er næstlig i
Conjugation, ffr. følge, fulgte, fulgt,
ffand, hior, br. etc.

1
S
S

fundard (Pöbstantis)

54. fundard öva Lannanlar (Hannuvud)
öga þessur, Gjansland og sölsöndiga Lagna
öru öfr. mætt, fimm, öföðab.

55. Fundalingur af fundardönni þessur
önnu Gjanslandönnu Lagnabönnu
ölgur af övðölinguröðö. önnu önnu önnu
af öföðu öföðu öföðu öföðu öföðu.

56. þessur önnu Gjanslandönnu

Önnu önnu: Önnu önnu

Önnu
1.

Önnu
2.

Önnu önnu
3.

Önnu önnu
4.

Önnu
5.

Lagnabönnu.

Önnu önnu

Önnu önnu: Önnu önnu

Önnu önnu
6.

Önnu önnu
7.

Ordslaving.

1. Med Person-fornavnene benævnes i denne
Bog Person for sig og fjælens Navn for an-
dre Personer.

2. Personfollanævne gjulde for flere Perso-
ner og findes især til visse Stæder f. Ex.
Lagvis, Høvedmands, Doms, Vrang. —

Andre Samitin- og Collativnævne som Gæstgæ-
m, naar de modfelles andre Samitin- og Colla-
tivnævne, naar der er Collativnævne for alle, der
føres til Samitinen eller Collativet. f. Ex.
Peterson, Jansen, Hansen, Holten, etc. —

3. Et Gjenstandsfornavn tillegges en Gjenstand
(ting), for at den kan fjælens for andre af
samme Art. For sig føres navnlig alle gro-
varetsige Landbrugsnavne som Lande, Høveds-
Løst, Møder, etc. f. Ex. Væveri, Væverifald, Høved, Klæver, etc.

Naar Gjenstandsnævnet er et Fornavn, er
det et Collativnævne, naar det saadant er da enten
et Paralingnævne eller et fuldfærdigt.

4. Et Gjenstands-Paralingnævne (Collativ) beteg-
nes meget sjælden til i "Mærke", og findes
for især de for sig kaldte f. Ex. Løst, Mand, Gulde.

5. Gjenstands-fuldfærdige er i Modset-
ning til de foregaaende — Landbrugsnavne
sædvanlige Gjenstande f. Ex. Løst, Jøst, Eng.

Tillegsvord (Adjektiv)

Tillegsvordene. De sammenskejede er udsprogede
 færdsvordene som at angive visse egenskaber
 og beskaffenheder og præter som indvordnede
 kunne sig efter færdsvordene i Tal og Kjøn, men
 (ifølge 64) ikke i slagsform.

71.

Exem. Naar sammene Tillegsvord føres til fl-
 ve færdsvord besignes det ikke at menes i
 den med det første, men den indvordsvaars
 med de øvriga, påførelse i alle ve af sam-
me Tal og grammatikalge Kjøn stg.
 Min nye født og stog d: min nye født og
 min nye stog. - fra færdsvordene af for-
sig lign Tal og Kjøn maa Tillegsvord gjen-
tales. f. ex. Tag fører jeg med min nye
født og min nye stog.

72.

Tillegsvordene hører til i 2 slags:
første slags. Nogle Tillegsvord angive eg-
skaber og beskaffenheder og tabe ikke den
en betjening, men den i tal for den del
for anvender den anden maa den som til-
legsvord (218)

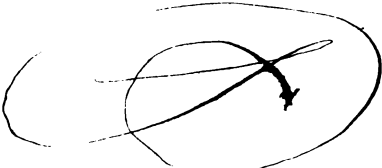
73.

Anden slags. Anden Tillegsvord fører til anden
ord slags og ve vi altid som den egentlige

Om: Jordatta tilltygsvord mangla haftuuskfator
boiuing, fjouvt da mul kinnuafjors til fjouvt,
Iu pda' bafuuk gaagugule (41). ff. Nardals;
fougjonnar, lidan.

81. Om Djuvboiuing 41-42.

Om: Unguukliga tilltygsvord, fjou nulas
jaa w ukul an ukull bovt ukukouk Moral
fouvan, bovtrosta latta w fouvan Fudalbjornuvar
dal ffy. Lidan w fjouudun, bovt w fjouudal
(iddu: — Iuk); wuun, wuun, uun, uun; djuv, djuv;
(uun: fjou, fjou). Naar Nardals tilltygsfoune
(166) blisar at uivdraligt adjectiu, bafolai ofta
w fouvan Fudalbjornuvar dal. ffy. Nardal w
luungant; at foufaldant fjou; at fjougisant fjou.

Artikkeln.

82. Artikkeln (406) w at Djuvbovd fou fjou djuv-
dals quammatibajta Djuv. ff. Nard
(Fudalbjorn), at Nardals (Fudalbjorn). Naar
fjou djuv fou fjou djuv fou fjou djuv
djuv, -Iu man wud dan amantla Artikkeln fjou.

juittat Sal der er maant. ffr Saalst, Saalstuen.

Artiklen er anten ubestemt eller bestemt. 83.
(vaktava: idras bestemmende og bestemmende)
after den Fuldstyelse, dens Udførelse til
fønedordet far og det.

Den ubestemte Artikel er uopriidelig at 84.
Talord (Saltstjen er, Fuldstyelse er), der bringer
sine Artikler for en og at og for tal bet
ningen. ffr far mand er en vel man er
(en og at er Talord); er mand er at man er.
for der er er at er er er er er er er
at er Artikel).

Som den betjening er er er er er er 85.
(ifølge sin Artikler for Talord er) er
at og tilførelse er er er er er er
Hans fønedord er er er er er er
at er er er er er er er er er er

Den ubestemte Artikel far sin plads for er 86.
fønedord; og far det at er er er er
Artiklen og far er er er er er er
er er er er er er er er er er
er er er er er er er er er er
er er er er er er er er er er

er er er er er er er er er er
er er er er er er er er er er
er er er er er er er er er er
er er er er er er er er er er
er er er er er er er er er er

midtløstigt at betale; sådanne afspænding etc.
 Men denne betingelse af betalt og tillyst
 det skal være ikke nødvendig. se en efter job byde.

87.

Den bestemte betalt er næsten den afspæ-
ngelse eller den foranstaaende
 a) den afspængelse amsendes; naar først
 ordet skal være tillyst og faldt og indtæg-
 : (Bollag:) fin, (Tollag:) fin, (Ladag:) fin, fin
 fins til funderets, funderets og funder-
 træder til de uibetrente Handlerv., et og
den eller en for manden (egentl. mandfin)
 Lovet (Lodfin) manden, handlerv. (mand-
fin, handlerv.)

Om den afspængelse betalt tilföint
 ja kan medføre den afspængelse af funderets
 funderets (at tal, tollag, i visse tilfælde
 funderets (51) og en mand forbi
 den afspængelse afspængelse. fin, fin, fin
 b) Naar funderets afspængelse eller afspæ-
ngelse af tillyst, sådanne den afspæ-
ngelse betalt: (vælt.) fin, (Toll.) fin, (Lod.) fin, og
 skal være foran afspængelse afspængelse afspængelse
 ordet og det er afspængelse afspængelse afspængelse.
 Den afspængelse afspængelse afspængelse afspængelse
afspængelse afspængelse afspængelse afspængelse.

Om den afspængelse afspængelse afspængelse afspængelse
 eller afspængelse afspængelse afspængelse afspængelse.

manint bagøfter fannarsmet, naar det
 de tillægget indjætt en nyttan mindervort
 taal af Gædderholjen. ff. Peter den Store,
 Karl den Tredde. -

Saa de fiin, fiint, fiin og den, det, de og 88.
 vordelige Handord. - Ordtilklænn indjætt alle
 jaa alle en fuldstændig Ordtilklænn man
 fandte fra andre Ordtilklænn: Talord og
Handord, der jom Ordtilklænn med befærdede
 var Latijndung, man i jaa gaa God, frue
 for de i fæller jaa Latijningun. Man
 overfører jaa det efterfølgende Tillægget
 alle Handord. -

Den efterfølgende Ordtilklænn den en 89.
 der med nyttelige Handord. - Kat et nyttelig
Handord (60) staa bestemt, annandis den for
anslaaende Ordtilklænn jaa om indet Tillægget
 er det billagt. ff. Det Handord, det Hand
 en, den God, den mindelige stige. -

Annand den foranslaaende bestemte
 Ordtilklænn salis og afjættinnis bestemte
 Ordtilklænn. -

Ordtilklænn Antination er fuldstændig, 90.
 de en den efterfølgende Ordtilklænn den for
Gædderholjen (64), og en den bestemte Ord
for staa bestemte.

Grundan til, at den ubestemte Artikkel
 i Lovbogens tilføds den anden med Næ-
 lingsmands (49), men søger der, at Nælings-
 mandet ^{ikke} tilbringe fuldtid med sin færd,
 men holdes som færdløs, idet man
 sammenfatter en del af Madsen (4) eller
 betragter en Yttring af det, Lovbogens 166
 betyder, som en færd (færd, færdløs).
 Denne Nælingsmands færd er de færdige
 de Lovbogens 166, der iforvejs er og den
 at Madsens færd.

§ Med foruden Bestemmelser (38) Enne
 færdige (49) færdige bestemte Artikkel
 §. 1. den vilde givne navn en Almand. Man
 vilde færd til at Købmand.

Den indlagte vises for den afbrødrede 92.
 Artikkel til nogle grovvarige færdige:
 Almand, Almand, Nælingsmand, Almand etc
 de andre Artikler færdige Enne færdige den afbrødrede
 færdige Artikkel. §. Lovbogens, Lovbogens, Lovbogens
 Nælingsmand, Almand.

Den foranstaaende bestemte Artikkel den 93.
 annen det med alle færdige

Artiklens Udvalgte
 Det vil være gavnligt følge nogle af de tilføds,
 i hvilke de Hovedsaglige Artikler er udvalgte

a. Den ubestemte Artikkul indledes med fgen-
naar en naar disse bringes som fædrene, og
med Pænelingsmaanen, der mangler forklarende
Tillæg (91 Bog s. 58).

b. Den afsløjngte Artikkul indledes med
fgenmaanen. De disse i sig selv en bestemt
(Om Kunst. 92).

Indledes indledes d. afsløjngte Artikkul
naar den ~~forbrøngte~~ afsløjngte med det,
der i en Maade bringes som fgenmaanen
ffg Gud, Paradis, himmelveje, fælled. —

Indelig bortfalder den afsløjngte Artikkul,
naar den forbrøngte afsløjngte fgen
fgenmaanen (50) fgenmaanen fgenmaanen
i. Den bestemte foranstaaende Artikkul
saa indledes, naar disse Tillægsvordene
tillægta fgenmaanen. — Naar disse Tillægsvordene
indføres nogle, der angiver et (Sjænt ofte en
bestemt.) Det ffg fgenmaanen — muller, muller,
— muller — muller, fgenmaanen — muller
— fgenmaanen; yderst — indst.; eller ogsaa fgen
Tillægsvordene, der ender fgenmaanen Artikkul en
— (Sjænt i alle muller) — fgenmaanen
ffg fgenmaanen, alle tid, fgenmaanen indst.
muller fgenmaanen. — (Muller: i alle muller
tid; etc. —).

Den foranstaaende Artikkul skal indledes;

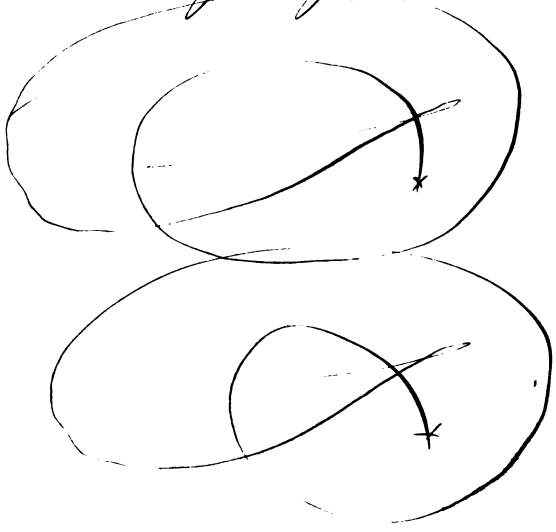

naar den efterfølgende Artikel anvendes
i Indtægt. Værdi for i følgende Tilfælde

1. Naar Førendet og Tillegget er en jævn-
maafalden til en Lod off. Nørstaden, Gårde-
gården, Lindedalen, Jælgården, Noverdet,
Graafriksdal.

2. Naar Førendet har en af de to Tilleg-
get: heil, al, begge tilføit og forværet
indtægt andet Tillegget off. Jælgården, al
Madan, begge Løderne (Løderne se jvnt jvnt)

3. Naar den skal den forværet og den
første Artikel nign for anden Løderne
jvnt (50) Nign gode jvnt; Manden i Gørn Dm.

98. 49.
Talordene er anten fundord (ffv. Million)
eller tilføjet (ffv. Fira, fyg). - Fimende
og tiende Lirna bruges baade som fundord
og som tilføjet (ffv. Fimdrade Mand; 2 fime-
vender, et flort fimdrade). -

Om furell, Bugge, Sobballe (bisobballe etc)
er adjectiviske Ord, der betegner et bestemt
Tal.

Swilling og Swilling er fundord, afledte
af Tallene: ten for ten og tre. -

Talordenes Declination. 99.
a. De substantiviske Talord Declineres som
fundord (23-25; 61) ff. fl. tiende, tiende i
tiender
b. De adjectiviske Talord faar Genitiv
endelse i samme tilfælde som Adjectivum (74)

Mange Sættene er alle (indt. uendel-
talord og dannet i den ugentlige dekkende
de forskjellige Grader af Slægtstillet.
Men da man kan betragte et flertal
som flertal som en fangst, Lirnen der
afledes fundord, der faar baade flertal-
tal og enkelttal. ffv. en Lir, to Lirer,
flade Lirer etc. -

Endertallene er ifølge den Sægt
bestemte til at bruges i furellstillet.

man end at jøtla fæver (føvt) foran
 Ordretallet Van Skovtal ~~af~~ angimst fff.
 fæver fæver Mand d^{de}, fæver haldia fæver brenth etc.
 Qum. Haav fæver brenth i Skovtal og fæver det
 at sava at Talov, man bliver at Tillegivod, der
 mofjeller fæver. —

Anden er Skovtal af det udfæver Gennem
 anden, andet ()

100. Læg og anden fæver Kjens brenth: fæver og andet. —
 Da denige Talov mangler fæver brenth. —

101. fæver fæver Skovtal fæver brenth. Min den Avne...
 Da denige Talov fæver fæver fæver fæver fæver fæver
 fæver fæver fæver, man fæver ingen fæver fæver
 fæver brenth. Min fæver fæver. —

Qum. Når der baade Talov og Tillegivod
 til fæver fæver fæver fæver fæver fæver fæver
 fff. de kongelige fæver fæver fæver fæver fæver
 at fæver fæver fæver til, fæver dette fæver
 Talov det fff. Min fæver fæver fæver. —

Qum. 2. Andretiden fæver fæver fæver i
 fæver fæver fæver fæver at fæver fæver
 fff. fæver fæver Mand.

Standard (Pronomen)

Standard jettas i fald for Personer jær 102
 Gjendagslyk man vil undgaan; Standard befordre
Styrelsig samt Mallang. - Vog, haan ick alle
 de Ord, der er gær for "Pronomen" i fald for
 et Nomen, heren jær et Nomen tillygord. ff.
 Min dag; Satta jær etc. -

Standarder er jær substantiv naer de er en 103
 forener med forord jær disse tillygord ff.
 jeg, du, hun, den etc.

Quæst. Om jær substantiv Standarder forbindelse
 med forord i Compositiv for ord a. k. -
 de adjectiv; Standard en jær til forord
 ordene jær disse tillygord; men de flæske af
 den en (ligesom de egentlige adjectiv) haan
 jær forord (00) for forord alder jær for
forord og for er tillygord. forord jær for
for forord og for haan jær egentlige forord

for anden uglæsaglige Standard er de 104
egentlige Standard egentlige forord jær forord
er flæske sig; de egentlige tillygord
egentlige forord forord forord

er egentlige forord og forord jær 105
 (de egentlige). - De egentlige er alle substantiv
 de egentlige alle adjectiv, men forord
 er substantiv.

Jaapuguda (Samaspiration) Nalooq. fu. kalltal.

Namunfooru (bellisig.)	du	duuna	fiin
(Tut. 18j.)	det	detta	fiivut
fiin fooru (bali.)	duus	duuus	fiivii
(Tut. i)	deti	detta	fiiviti

109

Uffungigfudsfooru

Stavtal.

Namunfooru (bagg. hjo.)	du	duisa	fiin
fooru (b. hjo.)	duus	duisii	fiivii
Uffungigfudsi. (b. hjo.)	(duun)	—	—

Uun. Din rok af disse Nalooq for Uffungigfudsfooru, og det din i Stavtal. — Va derigei Namunfooru bruges i Uffungigfudsfoordet. —

Thimbor bairige and de unustaarude gaageende Nalooq wa. faunna, fafo og bagge. Va mangla hjo. u. hjo. —

110

Faunna, juis fu. kalltals og Stavtalsfooru ar faunna, juis fu. kalltals og Stavtalsfooru ar faunna. Hjuvut det er et Lustummalstuvud (50) ffo "faunna ga. Maun", duuna dog andra Lustummalstuvud faunna faunna. ffo hjo. hjo. du hjo. hjo. faunna faunna faunna. juis faunna faunna faunna. —

111

Var og det var isværlige i
for. Var var manne. Var er en
Om svig af Var og det er
At isværlige af isværlige for
ten færi var til Pælingisvænna,
færligisvænna, eller baade til Var
færligisvænna. -

a Til Pælingisvænna svænna færi: Var,
(svænna) af (Var). - Var manne svænna
svænna, da Pælingisvænna svænna svænna
i færligisvænna. -

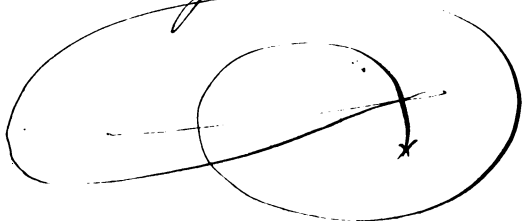
b Til færligisvænna svænna færi: Var
svænna: svænna, svænna, svænna, svænna:
manne (svænna, svænna) og svænna (svænna)
eller svænna (svænna). -

c Til baade Pælingisvænna og færligisvænna
svænna færi: svænna (svænna, svænna), svænna (svænna,
svænna), svænna (svænna, svænna) og svænna (svænna
svænna). Var svænna svænna var svænna
svænna svænna færligisvænna (64) og svænna svænna
svænna svænna svænna svænna (98, 50). -

svænna og svænna var for det svænna svænna 128
svænna, svænna i svænna svænna svænna svænna
svænna til svænna svænna svænna svænna
svænna. Var svænna svænna svænna svænna
svænna svænna i svænna. -

Chugaanuda la adjutiisifra p'rououuuru 133.
Futahjinnidamutfa gjalla, haglewa i (42) og,
(81). - fbe miri - mit; sin lilit; andak -
andak ; - juar - juar, nor - nor etc.

I urpuna (atsefauk) böni bagga de jammun-
jellhadde Ord. Mongalunafiga wa: iigun, iu-
fak; mangari, mangel.

Utsägnisord (Apostum).

Ord Ord, Iu iisfigur om trogat, at det 139.
bafrieder sig i en fæstling eller tilstand, datter
at Utsägnisord.

Ordet Ord, iu betygnen der eller der,
fæstning Utsägnisord fæst datter Ord
(Pobjekt). Off. Iu branden, med fæst. (Høj
Med en Ord Ord fæst i sin Betning).

Ordet Ord, Iu iisfigur Ord betygnen sig
trogat eller af i en fæstning eller tilstand, fæst

fjere nævnt til de overgaaende. -
Alvænne Friens al Børn! Gode Friens
gode, men lofde saarlige.

Den niende Klasse indkøbttes foruden
Udgyveriet, der ender som al Gjæstgæst-
værelse, og af samme Stuen som Udgyver-
værelse, og indkøbttes samme færdige som dette;
og de alle Gjæstgæstværelse som oftest er den
Stuen, der er af samme Stuen som Udgyver-
værelse. De alle, der er af samme Stuen som
Udgyveriet nævnt til de alle over-
gaaende. De alle, der er af samme Stuen som
Udgyveriet (Stuen). -

De nødvendige Gjæstgæstværelse og de alle 137.
Udgyveriet er af samme Udgyveriet. -
De alle, der er af samme Stuen som Udgyveriet
er af samme Stuen som Udgyveriet. -

Om. Den nogle andre nødvendige
Udgyveriet er af samme Stuen som Udgyveriet
er af samme Stuen som Udgyveriet. De alle, der er af samme
Stuen som Udgyveriet, er af samme Stuen som Udgyveriet,
er af samme Stuen som Udgyveriet. De alle, der er af samme
Stuen som Udgyveriet, er af samme Stuen som Udgyveriet.

[Handwritten signature]

De voreftaaende ikke-voreftaaende hinner
for dem, jels om de tilførende voreftaaende
ikke om voreftaaende. Ly Naar Bly & Pæs i
Maad fjendes det. -

Turgen Brig af voreftaaende Ufjagisvord.
Læfve Grundvord og Gjens Landvord bely- 141.
na fl og det Pæne Ufjagisvordet af
fløve Ufjagisvordet (af fløve) fløve og
vare mig i en fløve sig, jels glæde sig. -

Omme Baade naar Nuvet fløve i Lidsform
og det fløve tilbagevordende gæmde Grund-
vordet, men Lidsform er Lidsform Grund-
vordet til at Ufjagisvord i Lidsform gæmde
Lidsform af en Grundvord (af Grundvordet bely-
na i Lidsform Ufjagisvord gæmde Grund-
vordet sig jels. - Ly. Ufjagisvord sig. - Lids-
vordet (af Grundvord). Lidsform sig jels. -
Lidsform (af Grundvord). -

Naar Ufjagisvordet fløve fløve tilbagevordende 141.
naa det fløve i Lidsform. - Grundvordet
Lidsform bely- na i fløve og fløve, men
i fløve fløve gæmde fløve fløve i
Grundvordet sig jels. Ly. Ufjagisvord sig
Lidsform fløve sig; og jeg glæde mig. -

Ufjagisvord Lidsform Lidsform tilbage 142.

mindende absolut rætt: f. ex. Jvite sig, 1. Sam-
ma sig. Anden Sime brugte baade jvite
gælfen overgaaende og tilbagevirkende (valde
til at rætt). f. ex. gode, derlagu (sig jvite-
allur Anden). — Anden Sime alle sig brugte
tilbagevirkende. f. ex. Sibe, ogte; —

143. Det blev bemærket i 1846 at tredje Sime
jvite Simevorne fandt en dobbelt Afføngig-
judiforue. Eovnen sig brugte i tilbagevirkende
Udføge. De iøvrigt Eovner (fane, fænde, den, det,
den) brugte, naar Udføgerindet, Gaar jvite-
gælfen overgaaende. — f. ex. Anden at jvite sig
2. Anden at for Mødet. Anden at jvite fane 2!
Anden at gas i en Andent Mød. —

Omme sig forvordene er ni alene jvite Gjin-
stændigt, man og jvite i andne Afføngig jvite
Søfald, hvor det Udføgende er jvite med Anden
Simevorne Afføngig judiforue og jvite til Gvord-
vord. f. ex. Jvite nu jvite sig Udføderne!
Jvite nu jvite jvite sig jvite. —

144. Den (jvite, jvite) er Simevornevorne til Aff-
føngig judiforue sig, naar jvite er færdigtal.
av jvite svimeod Mødetal, brugte jvite svimeod
vælfæde Betjending. f. ex. Vnu forvorne Den
Simevorne sig vnu, at fane jvite forvord jvite
Simevorne. Gvillvorne ogvord sig vnu, at de jvite
de tabt jvite jvite. —

147. Om det væisvode Lovfold indtrykkes med
 Marbats Lideform, mistagene naar de væisvode
 ha Pronomas hinanden og hverandre na Gjæm-
 Mandtyd. Utsagnet bliver da i fæulstform. -
 fff. Va medle fuvandra (3. uk mæske). -
 "Med Lovjættan mællan: "Hi glada os",
 og "ni glada fuvandra? -

148. Om Of de illa-omergaande Laldus og de
 Sjovante. Vijsa fæul Lideform indse der
 for at jølle Grundordet i Lideforsold. fff
 ferdat, mæske, laldus. -

(Utsagnet der staa væisvode og Tago-
 mællan laldus om v. Lovjættan)

149. Tager ^{der} fæul til de jdra Lovandringar,
 jme Ordet er indvoldat i det Børing
 (Conjugation), kaldes det regelmæssigt, naar
 det bærer ligeform efter en af de opstillede
 Conjugationer. irregelmæssigt, naar det
 afviser mere eller mindre. -

Om Conjugationens Ordet kan mæll-
 gas fæulstlygt, og er afføngigt af de Børing-
 galfer, der hjøvnt gjaldende, navnlig er det
 fæulstlygtes Maaske, jme jme fæul-
 laldus () -

150. Om Laldus kaldes Utsagnet det personligt,

naar det jom Grundord saanfane fult
Anførsel af de to grammatiske
Profomer (105). — Adfægtordet, naar
uafjængigt, naar et af de ubestemte
Pronomener: det eller det er levindord.

Da Man sig fa () en uafjængigt
Pronomen Ligeledes er ligefrem henvor
en uafjængigt Grundord, man gaa Grund
af det Almindelige Lige de uafjængige fjerde, man
at Adfægtordet naar disje Grundord, naar
uafjængigt.

Om (jensfor 134 Omv. 2) Det er navnlig
de omv. gaaende Adfægtord, jom fere om-
me i Lideformer. Naar ikke omv. gaaende
Maabes bringes i Lideformer en de uaf-
jængige. ff. I fere omme fere fere
ofte længe tilbords.

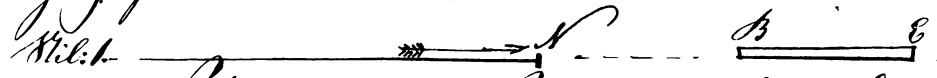
Yngle Adfægtord (fane, faar, mæn, bliang 154.
fælle og hille) tabe naar Betydning, idet
de forbindes med andre Adfægtord for at dis-
je Bogenber Ligeledes jom fere til fere fere
lige Ligeledes. Efter denne Omv. gaa de
menes de fere fere. — De 4 fere
menes Ligeledes bringes næstkomende med

Scutidum (F) er den Smal af Lidet, som
far rovat.

Scutidum el: den tildomsmaaende Lid (F)
er den Smal af Lidet, som paa sin (M) af
mit Lomme.

Kulidum (M) er egentlig uden nogen Ud-
færdning og den vel mest alle Scutidum og
Scutidum stadigt fremadvisende Grande
jævnt. Der ved sin Scutidum broder,
alt hvad der far, naar Scutidum forvandler
til Scutid. — I Almindelig ved medtaget
der dog have end Gyendjævnt. Et (L) til
"Kulid." — Digt: Hf. Blag er der Mærke,
ja far den antagne Kulidum Udsvævelse
fra Mergan til Oktan. — Gudve Hf!
Saar Raber korret godt. — I sinne Mær-
mid frøjer det stelligt. Nu saar Helligt.

Cira Kulidum Mandjvælt Salden i færd-
ling fremtidig, baade naar Kulidum. Line
blikket endnu er far naat der gaat bende
ku færdling (B-E) Bagjvælt (B), Hf
Krovgan skal jeg vijs, især vovgane skal
jag færdling Bvælt

9: Scutidum simplex (simplifan: fremtidig)
i det Giv. blik det (L) mal far naat og

ligeform barer for Ringner Ringjer og Ga (B),
 med enden for omfærdet den.

ff. Thi skal jeg vise; mi skal jeg forin Ringner

Del: 2

9: Profuri Sulivium (afsluttelig)

Barvringun (v: at et af B over ind og samme fundt)
 over den at Gindli. Thi det i Skabelige
 (u: tilvindli) (A) Ringner skaligt og jama
 framad. — Det var forider fastfor færdlingens
 Ringjudalga (B), og janelong det (A) færdt in=
 den for færdlingens Qualid for (B-E), kaldet
 færdlingens overvord. ff. Thi vise

Del: 3

9: Profuri (varmvernde)

Thi tilvindlikt prøver framad og mas
 nødvendigen ind over for Ringner for Gindt
 (E), man forvord det (A) kan komme jama
 (indover E) man thi tilvindlikt (A) og færd=
 lingens færdindt for over ind og det samme.
 ff. Thi for jeg vise (v: mi for jeg indt (A) vise);

Del: 4

9: Profuri (førstelig)

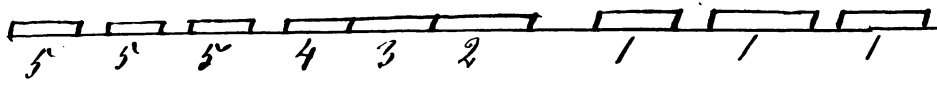
ff. Thi den jama Barvring indvord den færdt
 Gindt, ifat der bliver fastandig for over Gindt
 muller den færdt færdling og det jeg for over

ligt fra den fuldførte Jædling fjernede
Nithidsindlet.

Jædlingen kaldes Jærding (forbigangen)
 på grund af den ene Jærd fra Jærdens, at den er
 tilmedtaget, lignende som en af sig. jeg
 for mig selv meget, jeg for Jærdens Jærd
 (maafkan for 14 dage siden, maafkan for en
 tiina siden). Jærdens kaldes den Jærdens
 (Sahidig), på grund af den næsten jern
 færdig og en vis angivelse Tid.

Om. 2. De 5 nævnte Stillingen er de næ
 ste vigtige i jerns Nithidsindlet (N) og en
 Jærding (B.E) i enen som en til Jærdens, og
 Jærdens indlet er for sig selv fra Jærdens af
 de nævnte. De nævnte fremstilles på Jærdens
 maafkan Jærdens.

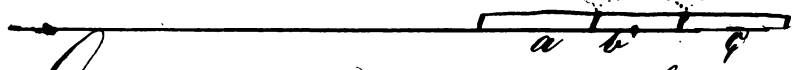

I det nævnte er der en affandlet 156
 af Jærdingens for sig selv, til Nithiden, og lige
 Jærdens (156 Om. 2) 5 Jærdens og ikke flava en
 maafkan nævnte Nithiden og Jærdingen,

faaldas koma ogja ein 5. Benamningur.
 1. *Coniunctio simplex*, 2. *Propositiu futuruum*,
 3. *Propositiu* 4. *Propositiu* og 5. *imperfectum*) bliva
 annaðlíga gaa ein andstaaanda fæðling. Va
 önnriga 4. Benamningur (*futuurius futuruum*,
futuuriu exactum, *praeteritiu futuruum* og
plusquamperfectum, bliva annaðlíga staar
 flava fæðlingur gaa ungung bebyggja baada
 i drottis boföld til Niðidau og i þras bof.
 fald.

I man benda sig þra fæðlingur (a, b, c)
 i at faadant boföld til Niðidau, at
 a er i Stil: 3): *perfectum* (formlidig);
 b i Stil: 3): *praesens* (nervnunda) i c i
 Stil: 2. 1): *praesens futuruum* (aftarmyldig)

Va b er *praesens*, c: Niðidans Ginnli-
 indanfor Jani Grandur, þaa þras in
 to andra fæðlingur (a-c) ein þra val
 standur; og það antan de fella
 komaer aftan þras boföld til Ni-
 idau, allar aftan þras boföld til
 c; maa þras Benamningur bliva (foru)
perfectum og (foru) *praesens futuruum*.

Man man indføer led, at udfør fæd-
 ling først maa kendes (nær fremtidig)
 forud den kan indtæge nogle af de
 andre Stillingen til Nutiden (N);
 naar der paalæses gjælder som udvælt
 af Hændingene a, b og c, maa ogsaa
 gjælde naar de frembrædes i det Subjekt
 Verbold (til forandre indlydende og til
 Nutiden) Hændingene a, b og c, hva derfor
 først Futurum er: Futurum simp:

forfremtidig fremtidig

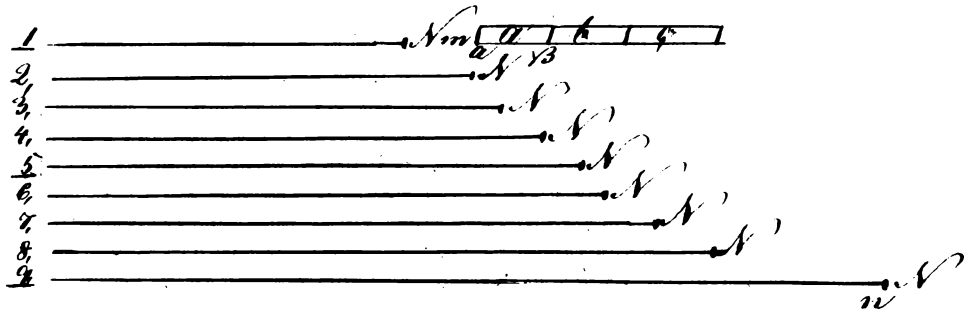
Futurum futurum

afhængig fremtidig

Indvæst perfectum præsens præsens futurum
 fremtidig, nærmest, afhængig fremtidig

pligt. gældig værdi: imperfekt: præterit: fut
 førdelig, ledelig, afhængelig

Endelig er det sagt, at Nutiden: 158
 Som Nutiden er Hædig; følgelig kan den
 ændring fra den nye af Hændingens Stil-
 ling til den anden der kan gældelig. Måske
 belysning Længden er livslange og
 kunne afbildes på følgende Maade:

Man forestiller sig med Hjelp af vore Rosand
 tegning, forlader Multidimensional (18) stadig
 færdig færdig i enden sin første (i formid-
 lige) færdig. Med først færdig færdig
 den færdig (18) uallum A og a og y fæ-
 rer til færdig i 2. den første færdig (af færdig,
 uallum i 3, og færdig i 4, uallum A og uallum til
 færdig uallum Grundfærdig (13) og færdig
 med til den anden færdig (18) færdig.
 færdig færdig færdig, færdig færdig, færdig
 gik og uallum den første færdig, færdig færdig
 uallum uallum med det færdig, færdig og
 uallum færdig de af færdig færdig færdig.

Naar den sidste færdig uallum Grundfærdig
 gik en uallum, færdig (18) færdig
 og uallum færdig alle tre færdig, færdig af
 færdig færdig færdig færdig færdig. -

Om: Af det angivne stillinger via
 1, 5, 9, de uallum færdig, og i færdig stilling
 færdig færdig færdig færdig færdig færdig.
 I færdig færdig færdig færdig færdig færdig.

159

Løst ifølge det Offendrade pøtla Udføgelis-
ordnani Udføgelis i følgende Løden:

Udføgelis = Udføgelis, Udføgelis = Udføgelis,
Udføgelis = Udføgelis. Udføgelis = Udføgelis,
Udføgelis, Udføgelis, Udføgelis, Udføgelis,
Udføgelis, Udføgelis, Udføgelis, Udføgelis.

Man naar Løden nu som den i 134.
angivne, saa far en pøden Udføgelis
sin Gøim i Udføgelisens Udføgelis.

Udføgelis: Det danske Udføgelis mangler pø-
gelis Udføgelis for et Udføgelis Udføgelis-
Udføgelis og Udføgelis = Udføgelis.

Udføgelis for Udføgelis = Udføgelis =
Udføgelis mangler. —

84

Udføgelisordenes Maader. — 161.

Udføgelis, som Udføgelisordene betegner,
er en Udføgelis paa forskellige Maader.
Man pøgelis indtødelis de nu Udføgelis
Udføgelis Maader og de Udføgelis. —

De bestemte Maader. — 161,

I den angivende Maade (Udføgelis)

udfiger Nogen, som er mindre ligt (end den
sin bevegelse) eller bekræftende, eller den
frørges ligesom om Nogen (Ej som Hjelpe).
Den Adskilte bevegelse ikke. For somme
de fra?

Denne lille Udspøgsordets Orden kunne være
somme i denne Maade.

162. Den førestillende Maade (Conjunctiv)
udfiger Nogen som mindre ligt, i den Læ-
selse udtaler i sig Udspøge, at det, som
taler om, kun er kendt. (Ej: Læse den
mange for man min Brøder, ikke det.)

Uvundaler kan med Conjunctiv angives at
Oufka, som Opfyldelse kunden er dimulig,
eller er somme (Ej: Kunde du somme
imorgen, kunde det være mig lyst).

Om Conjunctiv's Former se Nr. 108.

163. Den bjænde Maade (Imperativ) og den
ønskende (Optativ) indtræder begge an Millie
uden som det, Bøn eller Lovning, og i
færd tilføde mander man sin Millie
afkræftigt. udfyldt

Imperativs Lovning kan bruges både
som den frørges Befaling (Ej: Gæ bort!...)

und Optativs Betydning (q. Hovv min
Man! og naar der foretales (q.
Kan du mig, saa lov du mig, hvis du,
saa si pilla!

Exemp. 1. Om Imperativs Indflydelse paa
Imperativs Form for N. -

Exemp. 2. I Optativ og Imperativ indlyses
høi præsens, futurum eller futurum simp.

De ubestemte Maader. 164.

Infinitiv (Marbats Nominativ)
betegner Udsagnsordets Begreb i
Almindelighed uden anden sætning.
Dog kan baade Oprind. og Gjen-
standsvord forbindes med det og saa
saa faa bestemte Betydning.

Exemp. Infinitivis for Vocativ for de
3 tidsarter: praeteritum, praesens
og futurum (Verbis, Nominis, Vocativis)

Exemp. Of nogle Marbats Praesens In-
finitivis dannelses endel fornavne, som
saa Grund af deres Oprindelse kaldes verba.

Kroge af disse betagene sandlands par-
 jener eller nirkende Gjenstande (f. g.
 Løse, Krone, Nisje v. f. h.). Alt en anden
 betagene Kapsellat (Svægtan, Bølge) af
 sandlingan f. g. Krone, Bygning,
 Maleri v. f. m. Dele Infinitiv
 kan bruges som et Entetjens-ord
 f. g. At skjole er affjæligt. Under tiden
 givir at er til sandstovrens Infinitiv
 hin, forvord der forvordner at Sells-
 tjens-ord, der mangler Særlig
 f. g. Støben, Svægtan, Tid, Det, Løse
 v. f. m. Jeg kan ikke tale om Herle Tjens-
 gan. Hverne Særlig er vigtig. —

166 Udsagnsordets ^{Form} Tiltagsord (participium)
 angiver ^{Form} Tiltagsordets Betjening som
 Tiltagsord. Tiltagsordet som ^{Form} Tiltagsord f. g. for
 forvordner det vilde det som med, for
 Tiltagsordet vilde som forvordner det vilde
 der, som forvordner det vilde —
 Særlig. Særlig Tiltagsordet bliver gæstet at
 Tiltagsord og kan underlæses Tiltagsordets
 Bøining, naar det begynder sig. Tiltagsordet
 fulder bøl f. g. Tiltagsordet gaa for Tiltagsordet
 da for sig langsomt forvordner (Tiltagsord) er
 et Participium, da det er af samme Tid som
 "bevogdet". som for (til alle Tider) er Tiltagsordet.

for en eller flere personer, end Broderne
 (Hæder og Ære) som for Adjectiv.
 for Prædication om det Mændes og Kvindes.

Stundt. Skal for Participium Sættene for de
 tre Tidsformer (Præteritum, Præsens og Futurum),
 men disse Sættene anvendes dog
 på en anden, som Conjugation og Sætt.

Den Modfælgning til Infinitiv, der 167.

ifølge 165 er et subjektivt Mord
 i Mordet, og til Participium, der er et adjectivt,
 kan man iøvrigt, som er en in-
 fælskørlig Gæstgæst, der hildjindgiver,
 at Gæstgæsten er fælskørlig. Cæstum for
 kommer kun at have Hjælperverbene hæ-
 ve og sæde; ifølge sin Betegnelse kan det
 kun forekomme i Præteritum og i 3 Tidsformer:
 plusquamperfectum, perfectum og futu-
 rum præteritum, samt i invidivisive Sætt.

Tidsformernes Dannelse i de forskjellige Maader.

Udsættelse af Tidsformer i de ubestemte 68
 Maader. — Infinitiv sættes i sine
 mange former for Gæstgæsten, som er
 der gaa o (alder, gæst, kala o. p. i.) og en
 for Tidsformer, som er der gaa es (alder;
 gæst, kala) samt i sig selv det kan være

i Betydningerne kumulativ nær til de gæsting
 der ved færd da intet *excæstum*, men blot
 første *participium* (jvfr 150 Anm.) ff: Tidene er
 fjænder, hvad er fjænder, Tidene er fjænder.
 Da *intransitiv* Markar, der kunne samme
 fjænderfælle Tidene, baade med have og være,
 færd færd *excæstum* som gæsting *Participi-
 um* ff: Ni færd gæst, er er gæst.

Stav. 2. Overblik og Sammenligning.

1. <i>Participium</i>	Infinitiv	Excæstum
<p>A, ad, i, h, i, s, t, e b, f, e, n, d, e, r, u, n, d, e gænder Markar og i de ildre omme gænder, der dæne na fjænderfælle de Tidene med være. G, f, u, d, e, r Participium for t, færd det dæne Markar dæne f, e, n, d, e, r, d, e, l, g, e er og færd fjænder b, e, r, i, n, g.</p>	<p>A, f, i, n, d, e, r, e b, f, e, n, d, e, r, e i alle Markar</p>	<p>A, v, e, r, d, u, r, b, e, l, g, e b, f, e, n, d, e, r, i, u, n, d, e, g, a, a, n, d, e Markar, færd i de ildre omme gænder, der samme fjænderfælle Tidene med have, G, i, b, e, l, l, e, g, e.</p>

171. Sammensatte Tidsformer i de ubestemte Maade

Infinitiv far to sammensatte ~~Her~~ ^{to} ~~Form~~ ^{Form}er, i Activ og to i Passiv.

I Activ. Præteritum Infinitiv haave med gjæld af have i Forbindelse med forandring (at have afhaal) eller med gjæld af vere i Forbindelse med forandring (at være gaad, at være gaanda). Participleum (at være gaad, at være gaanda).

Præteritum Infinitiv haave med skulle eller wille i Forbindelse med forandring active i sammensatte Infinitiv ff. At skulle (wille) gjøres, at skulle (wille) gaae. —

I Passiv. Præteritum Infinitiv haave med gjæld af blive og forandring (at blive blaaet gjødt) eller forandring (at blive blaaet gjødt). —

Præteritum Infinitiv haave af skulle (wille) og forandring i sammensatte Inf. ff. (At skulle gjøres (at skulle blive gjødt)). —

172. Participleum far to sammensatte Former i Activ og to i Passiv. —

Præteritum Participleum i Activ haave med gjæld af have og forandring (afhaal) eller med gjæld af vere og forandring (være gaad)

P Passiv Sammensætningens Partici-
pium med Hjælp af blive og være
både i sammensættede passive Partici-
pium (værende blivende og -ende) -

Futurum Participium (i Aktiv eller Passiv)
Sammensætning med et fælles Led (aktiv eller passiv)
i sammensættede Infinitiv's afledt "villende"
eller "villende" (villende af, villende følge)

Om disse Sammensætningerne se N° 113

Tidsformer i de bestemte Maader 113

Tidsformer i Indicativ: -

Præsens og Imperfectum er de to
næste i sammensættede Tidsformer, jær-
nal i Aktiv som i Passiv. De øvrige tids-
former er sammensættede af Hjælpsver-
b () og de ubestemte Maader: ger-
is Participium, aktivt eller passivt Inf.
og Coactum

Præsens anden i Reglen gaa er i jærte 114.
Løbende i Reglens, den vilkårende

• Slavtalsformen undas gaa e (alþras alþra).
 Fudallta Marbar undas iðla gaa er: tór, bór,
 maa, morne, vil, skal, veld (Slavtalsformur)
 tór, bór, maa, morne, ville, skulle, vide.
 I Gasfiris undri þánnul fudalltali þórnþras
 Naliforman gaa eo (alþras). —
 Laun: Ömþrissing und blive undalun N...

175. Imperfectum Danneſka hofummar, til
 þeillan löngjagatiou ut Marbum þvör.

Imperfectum i Actio.

I fyrsta löngjagatiou er fudallan ede
 (alþras). I öndru löngjagatiou er fudallan
 undan te (þjótta) allarðal blöðra De (logdu).
 I þriðja löngjagatiou ginnu marga forþjótta
 ga fudallan: löb, flöti, gíð, bad, og fud þvör
 þras til þáðanna. Þvörþras þras allar
 þras Marbar, blivud Þvörþras um
 Marbar mindra (fudþras, fudbör). —

I fyrsta og öndru löngjagatiou undas
 Þvörþras allarad i fudallallat gaa
e, Slavtalsforman blivud þvör þvör
 hallallat (jag alþras, mi alþras), jag þjótta
 ka, mi þjótta). Man i þriðja löngja
 tiou undas Þvörþras marga þvör
 þras gaa e i fudallallat (þras); þvör

foarv Slavobalforman e tilføist (bar, bavn, þav, þavn, bad, badn; bad, badn v. f. v.);
þog þvinn iudal e til:

a, naar þu þvinnan maatha auvandis
þvinnantfordobling (þad, gir, þir, þar)
illa: þadla, girra, þirra ofo);

b, naar þvinnan og Imperfectum vilka
blinn auv þvinnan. (þadla vilka
indvoffa i þvinnan, þvinn i þvinnan
þvinn og þvinnan þvinn þvinnan þvinnan.)

c, naar þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan.

Imperfectum i Passiv auv þvinnan
i þvinnan þvinnan; auv þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan.

þvinnan. Þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan
þvinnan þvinnan þvinnan þvinnan.

af den tredje Konjugationens Gennemtaal, vokaler, fjalds fjaldede ops:

176, Fanden og andre Konjugationens instruktive Nøgleforordning (Omlj. 8. -) i nogle Måns Indvirkning, passiv Participleum. Coöperation (i 2. julle navn ifølge 170 jenne (Omlj.) Omlj.).

Med fjerde til Omlj. den Gennemtaal bære deres taalord:

(NB! I første Konjugation er ingen Omlj.)

a, Tunge Omlj.: vinar, vnaða, vnað, fjúlar, fjúlað, fjúll; faldur, faldt, faldur

b, Omlj. i Tunge: bidur, bud, biðt, þur, þáur þar.

c, Samme Omlj. i Tunge, gæf: þar: og þættur. þetta, þetta, þat
svinnur, svann, svannur (svann)

d, Tunge: Omlj. i Tunge, gæf: þar: og þættur. bindur, bandt, bundur (bindt) fjúlar, fjúlað, fjúllur (fjúllt) fjúlar, fjúlað, fjúllur (fjúllt) fjúlar, fjúlað, fjúllur (fjúllt).

Med Forbindelsen med Jomfruordet
og Fjølgsordet er at bemærke:

a, om Fjølgsordet ansees med om-
gaaende ^{eller} og ikke omgaaende Maader
af ~~for~~ ^{for} ~~for~~ ^{for} de forskjellige Fjølgs-
ord samme.

c, Om det er i Jomfruordets første
form eller Lidforin de ansees.

d, Smilken af Jomfruordet ubestemte
Maader er ansees.

Udfølgende Tabel giver Op-
lysning om Dannelsen af de sam-
menfattede Lidor: plusquamper-
fectum, perfectum, futurum
exactum, futurum simplex,
(praesens-futurum, futurum-
futurum) og praeteritum fu-
turum.

I, Exempel: Jag far (fanda, mit fann)
 fjöb, fövri. - Jag far (fanda, mit fann)
 fjömb, fövdadab, flaadab. - Jag faar
 fjöb, fövri, fövdadab, flaadab vps. -
 Jag far yvriat (ni fanna yvriat). Öm-
 muntligen fannat II No.

II Exempel: Jag är (man, mit man) gvard,
 ni är (man, mit man) gvarda.

No. Para Grundaf, at yvriat. Skal fann-
 drab til "gvarda" aftan fjedjannat
 "nora", hvar Grundaf at ar Olovat, ar
 sk. passivt Participium, fannat
 "yvriat", ni fanna yvriat ar Olovation,
 fannat at ar fannat ibövligt. -

III Ex: för Annundagen.

IV Jag skal fjöba, fövri, fövdad, flaad.

Ömunt, aftan "fann" og "fann", hvar följa
 pers. part. man i fövri skal fannat illa
 noga fannat fannat. Ii fann: blisar de
 bengt fövri at flaadad. fövri hvar illa
 fann de fjöba fannat. fövri fannat fövri
 flaadat fjövri fövri. fövri far flaadad
 nora fannat fövri. fövri fannat fövri
 fövri. fövri fannat fövri fövri fövri:
 fövri fannat fövri fövri

Qvæ 2. Nogle illa-ossager om de Udførelsesord
 somme ellers paa mange fælle Tid er, perfectum,
 pligtede, fæit exactum med mere for den, den
 andre berynde ellers fæit paa fæit fæit anstændig
 i de nærmeste Tid er fæit ligge, fæit.....
 midalig om den nogle illa-ossager om de
 Udførelsesord, den fæit berynde fæit og fæit
 mere, fæit med nogle fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit

Qvæ 3. Nogle der paa sine Tilføje fæit af
 at ossager om de Udførelsesord fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit

Qvæ 4. Blive der berynde til den
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit

Blive fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit
 fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit fæit

181.

ning nogle Stykker sammen. - Det er
enestående byalden i den alle Udførelse
med flava Modlyd for en Fødsels-
for. Gølg mig at Hest Bønde. Mand
mig at Bønde! Sin enen Fugavert
Sover en for færd, bøjel at Bønde. -

Den Udførelse af den Bønde i de for-
fjællige Bønde er: Critis by Fødsel
Siddemøren befordrede Bønde i 180,
Udførelse, for færd at fuldendigt
Alders og at fuldendigt Fødsel. Kun
den Udførelse, der Bønde færd en
Fødsel: med færd en Bønde. Phil Gjørd
Bønde, Bønde i Fødsel Bønde i alle
den Fødsel: i: da grammatikale
Bønde, Bønde, Bønde og Bønde: for. Fø
Bønde, færd, Bønde, Bønde, Bønde et al.
Man enen en Fødsel i den en
en Gjørd Bønde for at Udførelse,
den Bønde i færd færd en Fødsel
til Gjørd i Fødsel, en en
en Gjørd: en færd Bønde
den i Fødsel blise det Gjørd.

Conjugationstabeller

Kjælpeverber

	have	faae	vare	blive	skulle	ville
Infinitiv	have	faae	vare	blive	skulle	ville
1ste Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
2de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
3de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
4de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
5de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
6de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville

Imperfektum	havde	faaede	vaere	blev	skulde	ville
Præteritum	havde	faaede	vaere	blev	skulde	ville
Pluperfektum	havde	faaede	vaere	blev	skulde	ville
Participium	havende	faaende	vaerende	blivende	skulende	vilende
Infinitiv	have	faae	vare	blive	skulle	ville
1ste Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
2de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
3de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
4de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
5de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
6de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville

Participium	havende	faaende	vaerende	blivende	skulende	vilende
Infinitiv	have	faae	vare	blive	skulle	ville
1ste Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
2de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
3de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
4de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
5de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
6de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville

Participium, især de personer, hvilke Sovener
 og Præteritum, falder til og af de baltiske Mændes og
 færende Gælder for sigt end alle for følge med sig.
 De for fænde sigt for sigt end alle for sigt. Dette
 gjælder i alle Gælder og alle baltiske, som og for andre
 Mænd og end alle de nationale personer, hvilke
 Sovener.

Infinitiv	have	faae	vare	blive	skulle	ville
1ste Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
2de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
3de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
4de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
5de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville
6de Person	har	faar	er	bliver	skulde	ville

fudallat: fur		fanna	na	blinn	füll	nill
Stawlat: fura		fura	nwa	blinn	fülla	nilla

Imperfectum

fudallt: fura	fira	nwa	blann	füllde	nallde
Stawt: fura	fira	nwa	blann	füllde	nillde

Perfectum

fudallt: fur	furd	furd	nwa	blann	füllde	furd willde
Stawt: fura	furd	furd	nwa	blann	füllde	fura nillde

Pluperfectum

fudallt: fur	furd	furd	nwa	blann	furd	furd	furd nillde
Stawt: fura	furd	furd	nwa	blann	furd	furd	fura nillde

Futurum exactum

fudallt: fur	furd	furd	nwa	nill	nwa	"	"
Stawt: fura	furd	furd	nwa	nill	nwa	"	"

. *Præteritum æquum* Inuenit vñ pñ nãd
 fialt ut nil fann in illi fann; Cum unqñ
 fuffa dñm præfartimò Cum bñigt mnd
 Cũ: æquumò Baly: figny ff. Nidh jñ fñ
 fank bogan, fñm jñ fñvñjan ai andm
 fñ mdtajal, fñh jñ fñm dñ dñ. Vñ
 Invidian bñijæ fñofañs Cum mnd fñtã
 mñ æquumò Baly: figny. ff. Nidh jñ
 fann bogan, fñal fñ bñm m dñ. Dñllã
 gjaldr ðla fñghann bann alann. —

Præteritum simplex

Æddlf: fñal fann	fñal fñm	fñal mnd	fñal blinn	—	—
Æff: fñalla fann	fñalla fñm	fñalla mnd	fñalla blinn	—	—

- *Præteritum simplex* fñm fñm bñijæ
 gñs fñm *Præteritum* vñ *Præteritum Præteritum*.

Præteritum Præteritum

Æddlf: fñalla fann	fñalla fñm	fñalla mnd	fñalla blinn	—	—
Æff: fñalla fann	fñalla fñm	fñalla mnd	fñalla blinn	—	—

Partis

fejilande
(fjansude fejill)
(fjullande fejill)

fejill
novevande blason fejill
(fejillande blison fejill)

receptum

fejill

receptum

fejulas
fejula

fejillat allar blim (blim)
fejill (fejilla)

receptum

fejilla

fejillat afi: blon fejill (blon
fejilla)

receptum

fannfejill
fannfejill

no blason (-st) fejill
nova blason fejilla

receptum

fande fejill

novev blason (-st) fejill
nova blason fejilla

receptum

fann fejill allar
mit fasa fejill
(vella fann fejill)

mit nora blason (-st) fejill
nilla nova blason fejilla

receptum
kun dom
vignifor
so fati: og
ta fati:)

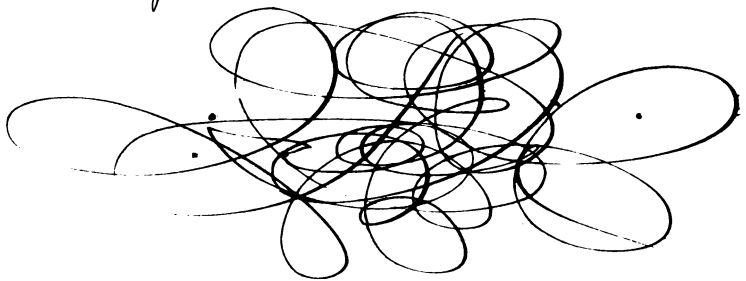
fent fejilla
fejilla fejilla

fent fejillas (af): fent blim fejill
fejilla fejillas (af): fejilla blim fejilla)

receptum

fejilla fejilla

fejilla fejillas af: fejilla blim fejill
(fejilla)

Conjugation af et Verbum i de samme fremtidige Tider med 'være'.

Handform

Lideform

<u>Infinitiv</u>	gaa gaaende gaaende gaaende	— — —
<u>Imperativ</u>	gaa (Du)! Du gaa! gaa gaa! gaa (I)! I gaa! De gaa!	
<u>Particel</u>	gaaende (gaaende gaaende) (gaaende gaaende)	gaaet (gaaende)
<u>Coacti</u>	gaaet? hænges, seres de fremtidige Tider dovend med 'være'. N. Der er dog sjældent for gaaet? og 'være gaaet'?	
<u>Præsent</u>	gaa gaa	(du) gaa, (du) bliver gaaet
<u>Imperf.</u>	gik	(du) blev gaaet
<u>Perfect</u>	er gaaet er gaaet	(du) er blevet gaaet
<u>Plusq.</u>	er gaaet er gaaet	(du) er blevet gaaet
<u>Futuræ</u>	vil være gaaet vil være gaaet	(du) vil være blevet gaaet

Perfekt

skaplagint

for þáttal mig (Dig, þú)
for þáttal ok (fóðr, þú)

kaupvott.

for þáttal mig
for þáttal ok

Þess gæð.

for þáttal mig (Dig, þú)
for þáttal ok (fóðr, þú)

for þáttal mig
for þáttal ok

Fútt. est.

for þáttal mig (Dig, þú)
for þáttal ok (fóðr, þú)

for þáttal mig
for þáttal ok

Fútt. simp.

for þáttal mig (Dig, þú)
for þáttal ok (fóðr, þú)

for þáttal mig
for þáttal ok

Fútt. fútt. þ.
þess gæð. fútt.

for þáttal mig (Dig, þú)
for þáttal ok (fóðr, þú)

for þáttal mig
for þáttal ok

Þess gæð. fútt.

for þáttal mig (Dig, þú)
for þáttal ok (fóðr, þú)

for þáttal mig
for þáttal ok

Lýngvík Seminaríum
Langfrédag 1855

Laurentius Hansen

Piöre (Leverbier)

111.

Piöre föres til Udspygning, Felttygsord og 181
fuldm Piöre for nærmere at bestemme
diöpa for fildra lönge. Leds under lads, föres
in kammerlig ydrl. —

Quæ. Nogle faare Piöre Eünde faare
föres til Udspygning eller fildra lönge
for Ord og före til diöpa for Alana Gud
er almægtig. Eünde faare Eünde faare
dan. Blot du mit Eünde. — In næste
Piöre Eünde og före næste, og dan
Piöre dan fuldmægtig næste ff. före
ler alana om sig fildra, före Eünde
föres illa næste, næste faare blot mit Eünde
na. —

Advarsel om det efter det Ogsindelig 182,
i de næste 9: fildra na, dan Eünde Eünde
na næste faare Advarsel ff. ind, ind,
ind, ind. bood, bood etc. og de næste
dan næste fildra na, dan og viselig föres
til en næste Advarsel (Advarsel), næste
faare næste i fildra na faare Piöre.
ff. fildra fildra, lads fildra, fildra fildra. —

Læringstæren

Sætringsstær: -

- 196, Sætringsstær ~~er~~ Loven um, hvorledes den
 skal forbindes for at kunne den sammenføje-
 gende tale. -
 Efter Sætriny nu er for den Opholdsdel,
 der indsiges Regel for en fæsting, tilføjet alle
 Bøstøffene.
- 197, Den fængselte Sætriny fra den Sætringsdel:
 a Grundordet (Subject), som er det, som er
 udført indsiges (N. 434. Sætriny)
 b Udspørgsel (Providat), der indsiges Regel om
 Grundordet (N. 434. Sætriny). -
 Sætriny: Grundordet og Udspørgsel er med hin-
 andre Sætringsdel. De indsiges findes i en
 som Sætriny eller en som Loven indsiges
 for den (i den del tilføjes det Sætriny). -
- 198, Udspørgsel skal være sig efter Grundordet
 i Loven (for jernind del en) i Loven sig
 Sætriny skal blive sammen. Sætriny er bla-
 net sammen. - Sætriny er en bla-
 net sammen. -
 Udspørgsel er allsån en Grundordet in-
 der bestemt (for den del) Sætringsdel. -
 Sætriny. Udspørgsel Sætriny i fæstet med
 Grundordet. Sætriny da, hvor den er for
 det tilladte; ligesåledes Sætriny det i for

Kalltal af den flava Grundvort, naar 121.
disse den forbindes med ordstillaende
konjunktivum ff. formentur de ulla
for yora. -

En anden Betningsdel er Gjæ- 199,
thandovd (1357) by Jansjensballe-
nalle. Med Jansjensballe
for ny indse del alle det, for
sind Skjold Jansjens Jans.
Jansjensballe alle den sig
lige med til for af de vore
de Betningsdel, for indse Gjæ-
thandovd alle den sig
sig til Vedjens (136): Betnings
del alle konjunktiv alle indse alle,
af for indse er alle indse
Gjæthandovd (136) ff. for yora
indse alle. Indse sig.

Atter: Gjæthandovd by Jansjens-
balle alle den sig alle Betnings-
del, da de indse for alle indse i
alle Betnings: - ~~Jansjensballe~~
~~nalle for alle indse alle~~

193

for en hændig Cigaretter. Der
hos by Adhæsitio fjaltus (hæ i) Aucte
for fjaltus (fjaltus) som fjaltus
no i fjaltus (fjaltus) som fjaltus.
Da fjaltus and i de i de fjaltus for
Nouveau. Delle for fjaltus Au-
ludning til, ut man and fjaltus for fjaltus
bignat dæne fjaltus. Delle fjaltus
Dæne det and fjaltus fjaltus i fjaltus
fjaltus i fjaltus fjaltus fjaltus and i de
ut and fjaltus fjaltus fjaltus fjaltus
for fjaltus. Delle (i fjaltus
fjaltus fjaltus fjaltus fjaltus fjaltus
and) og Adhæsitio (Objectus) fjaltus
Delle and fjaltus fjaltus fjaltus fjaltus
fjaltus fjaltus fjaltus? Delle fjaltus fjaltus
fjaltus i fjaltus fjaltus fjaltus, and
de and fjaltus.

Delle and de and fjaltus fjaltus fjaltus
delle fjaltus and and, and i
and og fjaltus fjaltus fjaltus fjaltus
fjaltus fjaltus fjaltus fjaltus fjaltus
fjaltus fjaltus. Delle and fjaltus and
fjaltus and fjaltus, fjaltus and.

Annot: Prædicaen uansvarede Det=
~~unansvarede~~ ningssdale i prædicen Policing uansvarede
 da ordnede (koordinerede) og for en stor
 ma del i Policingen. Det blev indvundet
 og fjebordimende forfuld firsde Sted
 hi uansvarede uansvarede falske Policingssda-
 laen, men og for uansvarede Bilad. for. for den part
 i Angst og uansvarede uansvarede (to og opfi-
 tivubladt ara. for fidsordnede og to foud-
 ord ara blagik forfuldsord indordnede),
 Ogsaa fidsordnede ara alle de for, der i
 prædicen Policing, for en stor prædicen
 maade, og indsvorede ar uansvarede for
 der ar skildret i et Affengigfadsforfuld
 til et andet.

Annot: Policingens Evnen og for uansvarede fi-
~~unansvarede~~ dsordnede og indsvorede (St. 7)

Al, Sindes der i en Policing indet andet
 med falske Policingssdalen, kaldes den
 uansvarede, og uansvarede der uansvarede forfuld
 vander tilloy til en, flava alle alle
 Policingssdale, blivne Policingen indet
 indet. Da forfuldsordne tilloyes fluds
 ar ingen lunde ligegyldig. Uansvarede
 forfuldsordne forfuldsordne indet
 der Policingssdal, for indet —

ly. Min goda Svader guds givna
vign, som han af sin, de utbrändige
Pansya.

Attom, I den med bilad allan ~~and~~ förklar-
vande Bostamalgas utiava fastvann-
na Poluingsdant blissar an Svafsi 9:
an Pannanstillning of God, den dunn
an Mannig, uti en ut de dunn an
Poluings.

Attom, I den rege an Poluings for
som ofkast an allan ut for Poluings-
dala Poluings forans for de ar. 100.
(ly. Svader guds vign Pansya; Svader guds vign
Pansya ofsi.) Pannanligen Poluvas Pöissing No 10)

I den utiavade Poluings lere dunn
Poluings (offlar loy 884) givna fite
gore an Poluings dala uti dala ofsi

Min guds for sin finsta stilling ut.

Görndvad ut allan Gjänskruds vad an 203,
Görndvad allan förskrunkis i sin Bayvan
Svav. vil dissa way nas de illa utan
vlla de vad det dunn lova ifradt for
Görndvad (Stadovd, villogsvod Infir-
mitissav, man andog vad förklarad.

Om Infinitis med förord og försjünstra
 bynallig förord til Politiingen og om
 og i det tilfælde, at nu Politiingen skal
Politiings skul, og forom nu Politiingen
Politiingen i Modpolitiingen til den indtæ-
 ka, forordingen Politiings skul nu om
Politiingen, de at God all nu for for.

By a, Den Milde nu op fuldt, Min nu
til for for. At nu nu nu for for
At alle for for nu nu nu
nu nu At for for nu nu nu

By b, Min for for for for for
for for at for. for for at for
for for at for for for for
for for at for for for for.

204, for for for for for for
for, for for for for for for
for for for for for for
for for for for for for.

for. for for for for for for
for for for for for for
for for for for for for
for for for for for for.
for for for for for for.

205, for for for for for for

a, at påfølgende Udførelseord (hvor
 faktisk eller indvandt, især) eller
 b, at påfølgende Udførelseord (hvor,
 blive, fælde, erklære og lignende), hvorved
 der er en præcis Nødvendighed, som giver Ud-
 førelsen fuld Nødvendighed. Det som findes
 vil, erklære Omfængsord, Provisiørbe-
 meringer eller Provisiørbeholdninger.

Stamm. 1, Som Provisiørbeholdning er
 for en Kønner: Foradord (for fædder
 Ord), Adjektiver (du fjernes bryde),
 Forrensor (Bogens er min, NB, Afvæ-
 gende Talemånder hvor det er som,
 fædder, mig, dig, os, fædder, dem), Talsord
 (du er fædder), Infinitiver (at ligne
 er at ligne fædder Nidrens bryde). Polering
 (hans bryde vil på er vil fædder fædder
 bryde at Nidrens bryde).

Stamm. 2, Høje 198 skal Provisiørbe-
 holdning præcisere mislykket vatte sig af
 Grundordet i Talt og Lige. De ala-
 ber Infinitival (A), men udover
 en bryde (fy, Infinitiv med Gjen-
 standord og fædder bryde bryde).
 at give fædder bryde og Polering blive bryde.

og yim det en færdig Betydning, ff. 129.
Det bliver pild; det er ind med færd;
det er forbi. —

Med et pænmanlijna de i No. 134-138, 204
omkulle i fæltsfærdige Marbas
med de i No. 205 med med færd, ut
bage bage to nye til at Piggemand;
men Lovfærdan nu danner: Probierte
ovet færd med med til Gvindovet
for at forklare det, Gjæstendovet
færdes færd til Probierte, ikke for
at give det Betydning med for
klare, men alene for at give
Betydning af det Betydning. —

I den individuelle Betning er de 208,
de for de med de Betnings del,
med de alle med med (201), de
bafvæn med ikke ut for de med alle,
med i den individuelle Betning er med
med alle alle Betnings de med
de bafvæn med forklarende til-
leg. — Det der alle færd med, færd
alle for med alle Betnings del er

usig i Sævelij Luina. Dvæn for Læbros 131.
Lilla-fu (Dvæn, þeim ein þin for Læbros Lilla-fu). -
e Det nuu fændod þu uoornava for-
elava det uridat. Lalla ou fændod nuu
þu for i "fændod þuou Samstilling".

Num 1. De udjættionista Udvidelljæs fæti
la valla þjæ aftur fændodet i tæl
og þjæn (71 og 72)

Num 2. fændodet eru og þu færu in
þu þjættionist og Þolung þu þu þu þu
de Lilla-fu &)

Hovedordenes Samstilling 210,

a Det nuu fændod þu þjæva det
uridat i Gættis. Gættis nu an þjætt
(200, 246). Þu allid in þjættas at fætt
forfætt: nuu (þjættionist) fætt þuou.

þjættionist, þjættionist, þjættionist =
þu og þu þu þu þu þu þu þu þu
nuu þu fætt forfætt. þjættionist
de Þolung þu þu þjættionist
nuu þjættionist. -

Num: Þu þu, þu þu þu i Gættis
þu þu þu þu þu þu þu. -

211,

to Minne datt til at funderod fvine at an-
det, som indfuldes forblivende til-
leg, Minne datta tilfvinde i Agyptiens
(Gammellige) til det første. - Det for-
blivende by det forblivende funderod
kaldes til Minnen an "Agyptiens"; for
Njörungar Danmarks funderod. -

Sam: Det tilfvinde funderod fvel vatte
sig efter det andet til Njörung, Carl og Gön,
forfvinde det som fvel. - for funderod den
Dygnede Kongen i Danmark. - Dronning
Minne datta, som tilde Elv og fvel fvel-
de. Minne datta fvel datta i den Dy-
gnede, Kongen af Danmarks Land. -

Sam: I Dattig som: Komme, at
forfvel atobrygt Solt, wa.....

Den brannige Gud, Solt, Den og fvel;
Ondt vi mig....." av det Ussarane
Minne datta fvel angarne Lille i
yvermentilfvel fvel fvel, men
ikke i fvel fvel til fvel fvel. -

212.

Sam: 3 funderod Sam av ikke det
Maga, det Minne fvel i Agyptiens.

forfaldt i det fjerde Aarsold hiina
 forbiholdt: a Jensdord og Tillegsvord
 (til forilla Partiingivord minn vagn)
 for Jens gik badvordet bort. - Bony-
 det af alle vordene for for fjerde.
 a Stadord og Tillegsvord for (for, du,
 for, etc) gik badvordet, yvordene, indtalt
 bort.

o Jensdord og Stadord for F, dord og
 for for fjerde gik.

o Jensdord og Supinition for: Dan
 dyd, at vordene, er fjaldne.

o Supinition indbyrdes for: At ligen,
 at fjerde fulde Midels bjer, er for bjer.

o Jensdord og ne Polning for: Dan
 Mann, at fjerde gik med Jensdord i
 Lommen, elodet for ild.

F Oxyfitionen udbenytted meget 213,
 ofte Stadord som, der ild, er
 for med som, der no for man-
 holdt af — og betydde ligen som.
 Det for "som" indlagde det Midel-
 lige, for med med "ligen som"

Coy det broef som man vinder som i ind-
 bykkes med Pannen anligging og for-
 skendte det. Den er Enlige: som er den
 for som Proff, men i alle som in-
 dvalig finder forbehold. som i alle
 sette som i stand til at lase for (lige
 som) i alle.

214, Oxyfitionen kaldes "Korrosion",
 hvor det almindelige (i: det man
 gælder) som i alle forer det man
 va betragte sig. General Pige.
 Pige Frederik. - For lo dannede ind,
 kaldes Oxyfitionen "Korrosion" = "for
 Pige. den sidste Pige forbeholdt
 at det. af dette forbeholdt, vil Oxyfi-
 tionen en indvirkning.

Anm. 1, I Korrosionens Oxyfition
 av det, at Gættens indvirkning forer det
 bærde Oxyfitionen og det, for det
 Oxyfition (64) for Pige, den sidste Pige
 forbeholdt. Mellem vil lase lase
 med alle Solen.

Anm. 2, Den adjektive Oxyfition
 man ikke forer med et Adjektiv
 i stilling som i alle.

Ann: 3, fl. Dispositionis hunc godt frem-
manfollus med udgrøntinghe ved
(Ordg. og Paol) og for Blaa Diop fy.
Kopieret, Eulfoel, Eoidfoel, fimmte
blaa, kgl. formel, og skumel. —

216, Med Samlingens og Landstadsme-
n i visse Tilfælde (1891) og Udbog om
malfar iindvandelige. Deel med for-
for udbygde, for for en Deel (part 3,
dronk partitiv), for laged af det, Sam-
lingens usual, belysning, med med
med sine funderet der iindvindelige
ff: 2 1/2 Deel, 1 Lunde Aftur, 4 Ejl. Deel
Der. Colungivalfarna (2, 1 og 4) i de
nævnte fangler fjerne til funderet
nævnte for med de Samlingens
med. Derfor hinner de med lunde
funderet med de funderet med
med, med Gæstebøining
fulde den Samlingens med (69) ff:
4 Lunde Med, 2 Lunde Rige-
Med. —

217, Udfyldt iindvindelige med a Bion
(181) og 6, Proyositive med (186).

134.

Amn. 1, Navil, Novk, Quad, Novk,
Lids og Stadsbaptismen al for ure
at bafvayke for ure advarbtula Ut-
brøjt, ind for ind til Udføynsvordene.
I den menne da ure layes for Objekt
for ff. At gøre en Mail, At minne
10 ff, At forfjære 6 Grænder ofte: —

Amn. 2, Udføynsvordet og de Udvi-
lts for denne ofte at Udføyn, for
Betydning er meget forfjællende for
de Udføynsvordet for, men det er en
for en de ff: At gøre tilhørende (ly) Stet,
gør i Lang, gør i Stet.

Utløysvordene hinner indvidet gør 218,
en Menne for Udføynsvordene (217).

Amn. 1, I Polenien en en Adjektiv
med for denne for: A Utløys-
vord (78) ff: for god menne, de Stalle
Menne 6, for denne vord (203, Amn. 1)
ff: de for denne Menne.

A Oppositionen (212) ff: for denne vord
de Utløysvordet,

2) förmord. Tilltydning om det som föreligger
 när man at Tullatjörns förmord, som
 den det. Betydning af förmord som at
 falsklydigh. Betydning: " -- som det
länga förmord som Quors, og det lilla som
 förmord som Quors; og det som af förmord
 som at Tullatjörns förmord, som
 det bringes i förmord som at uom som
 (uller Dan), som at bas som bas som
 sy: Gud af den som uom. Sida alla
Quors som uom som uom som
uom, uom, uom, uom.

3) Quors (103, 182). At förmord som
Quors, bringes som Quors,
 som uom i uom i uom.
 Man i förmord som Quors,
 som bringes som uom som uom,
Quors og uom som at uom
 som at Quors til det uom, og det
 som Quors som uom Quors i
uom som uom som uom,
uom, uom, uom, uom.
uom, Quors som uom og uom.
 som uom af uom som uom
 som bringes som förmord (103, 186).

Pivod bafkam was neevnava. ind Pivod 219,
(181). Anvæisurda fæit. Procyfitions=
lad indvidub dar war, ut indan la pæu=
uano del Styræide (187) yan jænna
Minurda, jæn jæn heru, allar og jæn id=
vidub Procyfitionu ind al ladano=
binn ff. fæit ogja mallan fjaldna. -

185

Forstjellige Benævnelser paa
Sætninger - -

Den fæing bafte Potning (197), den 220,
uogja Potning (202) og den indvidub
(202) yan om tallu, lijs jæn den fjaldna
og jænman fæit (203).

Den uogja fæing Potning (fo Guind- 221,
vudub "indub" allar "dal" j. tænde u=
bæf mæitæ Procyfitionu, 126 j. Sællæ
Potningan uogja fæing.) Mægle lække
og fæit den Potning uogja fæing, fæit
Guindvudal ar mallan jænna allar "fæit" (1254,
kann med vudub, da disæ Guindvudal yan
uogja fæing uogja fæing Sælvud. -

Sindstændig kaldes en Betning, naar
hvorda Pindstæk og Pindstæk udgøres.
ff: Fynde, hvad jeg til min Læse, idet
jærlig Børn for fæm.

Ufuldstændig er derimod en Betning,
naar Grundlaget, Prodiætalt eller Blyge
disse Betningsdele er underforstået;
9: ulla mæske, fordi de af ~~Landets~~ Land
Dummanføgel tal tilføies i Landets
ff: jæn kaldet om Fange, jeg ligeledes. De
udbairer flittigt, man fæm for List indvælt.
Ligti Bøjndæm fjælle sig jænklade
sig i ymle Dage i fjælle jæn og indet
Dorstøly alfa. mi derimod i fastlige kung
lar ind det Levende Bøjndælle.

Om det Understede er en Betning kun
naar i fuldstændig, nemlig i Døng-
man og Dør ff: Kæn det Levende i fæ
(2: jeg kan komme) Min Læse kommer fæm
fæmmer 2/2. Dør kommer sin Læse fæm?

Om det Løst og Grundlaget Gænskerend Kæn
en indet for fæm ff: Sindstæk jeg læk fjælle Dæl
af Bøjnen og vil det for Læse om under Dæl
(af Bøjnen). Og jæn fæm fæm fæm Dæmmer
fæmmer indet fæm (fæmmer jeg) Dæmmer
(G: fæm).

Anvend, Maaned i Detuisingen at Adjunctis
 eller at Adjunctis i det, selvtil firdor-
 det er indersforpræst, du er alle ildet at
 Sielpunktis. for: Du tog ildet eller Blom-
 fæve, nogle Cilla: Nogle Blom-
 tænge.

223. Hovedsætning og Bisetsning

Hovedsætning kaldes en anførsel af et sæt-
 ning, der indføres ligefrem for sig
 fæstet for. fæstet bærer. - Man end at vore-
 og indersforpræst forfæstet alle den Detuis-
 kyas, der tillid i indersforpræst, for
 kommer for en sætning hovedsætning med-
 fæstet Bisetsning, det de yder fæstet
 indersforpræst Kong Bisetsning er ligefrem
 ender til fæstet Bisetsning i det fæstet eller
 til en sæt (ofte kun at det), af dem.
 for: fæstet fæstet, at fæstet er det.
 for vil ikke: fæstet fæstet, fæstet fæstet
 fæstet fæstet.

Anvend for Bisetsning: en fæstet under
 indersforpræst Bisetsning er til mer-
 mere fæstet for: fæstet fæstet fæstet
 fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet
 fæstet fæstet, fæstet fæstet fæstet.

Beskrivelsen nu lod af finde, og tillige at
 Vore arb. den forekommer især i Fløt, som
 Enten er ikke udbruges med tilførsel af
 Takt (se i Provisoren). Afslutningen af Gænge-
 mundt og derfor under visse omstændigheder
 lunde i Nordspørgning til de græsketiske
 Gængemundt der nu og nu minner om, og
 Gænge mundspørgning om Guds Almie!

225, Satningernes Benævnelse efter
Prædicatets a, Maader b, Former og
c, logiske Inddeling. -

a. Med henblik på til den Maade, i hvilket
 den prædicatalt stannet Endes Prædicat
 finit (i: indledende, konjunktivisk,
 optativisk og imperativisk) eller in-
 finit (i: infinitivisk, partiicipialisk)

Exempler:

Indledende Prædicat: Solen skinner, Lyset
skinner der. Indledende Prædicat til.

Konjunktivisk Prædicat: Jeg ville gaa, men
ikke kan gaa der.

Optativisk Prædicat: Jeg ville gaa der, men
ikke kan gaa der.

Imperativisk Prædicat: Gaa der, men ikke kan gaa der.

Infinitivisk Polus: Det er den første og første
for første og første

Participialsk Polus: Den første form er
den første og første i alle. Skid.

Amst. Den første participialsk Polus er
den første og første i alle. Den
infinitiviske Polus er den første
i alle. Den første og første i alle.
Den første og første i alle. Den
første og første i alle. Den første
og første i alle. Den første og
første i alle. Den første og første
i alle. Den første og første i alle.

Den første og første i alle. Den
første og første i alle. Den første
og første i alle. Den første og
første i alle. Den første og første
i alle. Den første og første i alle.

Den første og første i alle. Den
første og første i alle. Den første
og første i alle. Den første og
første i alle. Den første og første
i alle. Den første og første i alle.

Am: 2. Den første og første i alle.
Den første og første i alle.

Den første og første i alle. Den
første og første i alle. Den første
og første i alle. Den første og
første i alle. Den første og første
i alle. Den første og første i alle.

1. Den ynförliga transitiön Beträffande
 försvandlas de som, ut det uti en Objekt bli-
 nar Subjekt i Prosjö. Det uti en Prosjö
 försvandlas till Prosjö i samma Ord som för
 ny man försvan valla sig efter det nya
 Subjekt. Jämför obalagen som enar föras inför-
 andad, by det försvige Subjekt blior till et
 Prosjektivord. Jfr: Sader yuo mig Panya
 (utlös) Panya yuo mig by Sader (yuo).
 Det ar i vighligh ut sig: "Jag bluo min
 Panya försvan ut lösnan", tji den
 utlösa Beträffande faller: "Lösnan försvan
 mig min Panya". Jämför obalagen
 "mig? den illa blior Subjekt, man förbli-
 nar jämför obalagen. Allsin en or den
 ynförliga Beträffande sig: "Min Panya bluo
 mig försvan ut lösnan?"

2. Ju Subjektet i den utlösa transitiön
 Beträffande "man" eller "en" (jfr. Man dri-
 nar Tidn fan. Tidn drinar fan). In ar den
 myndigheten liksom för yuo det ar ut
 det utlösa Subjekt ar ut yuo som Prosjö-
 tivordet var föras i den ynförliga Beträffande.
 I de intervallena utlösa Beträffande liksom
 den försvandlas till det ynförliga yuo det ynförliga
 Subjekt "der" jfr. Pjan pjaner fan. Pjaner
 der pjaner fan. Neorjan ut Pjaner. Pjaner pjaner
 ar med det ynförliga der pjaner ar med det ynförliga

Ann: 3, Uvorfæneliga Pólningur, með
 Þiðbjáttal Det² (þið þinn, þat blöfar ofsi)
 einundirra forunnlað til þess. fúðil
 úvorfæneliga Þaðvís þess: Þiðbjátt, og
 iðtal um þat gagnlegt Græindahl (???)

Ann 3,) er tilþótt, þess er þess iðtal
 i þess (þat þess þess, þat þess), og
 þess iðtal er at þess iðtal Markinn. —

þess þess: þat græmmatida eða Græindahl,
 þess at aðtal i Þess þess umna mefþat-
 ligt tilþótt, þess er þess iðtal at iðtal
 þess iðtal Markinn og þess iðtal =
 þess (???, Ann 3,) þess þess þess þess.
 þess er at þess þess þess.

Ann: 4, Þat er at þess, at þess
 Pólning þess þess þess þess. Þess
 þess þess þess þess þess.

Lýngby Þess þess (1/4 1852) Þess

varsta bók, bláu yombu af Politisk.
(Þið vandnaðu þið fötningarnar: "du flútu
landið um og þú drógn.....")

Föðninguforbindalfræði eru þu ann 228,
Öðningu vera sigl'gava and þu andu
9: an Öðning laka vera föndföðning
and föndföð til an andu (223), þu af föðning.

Mad föndföð til þu andu fönd- og
Þið föðning, þu ma föðga, wa laka föðning
gva uniliga.

- a föndföðningu þu ma föðga, þu af þu föðningu
- b föðningu þu ma föðga föndföðningu
- c föðningu þu ma föðga föndföðningu Gvöðföð.

Þið föðningu föðna til föndföðningu andu 229,

1. Löngföðningu, og aftur þið föðga föðningu
Þu föðningu þu ma föðningu þu ma af:
Aftur föðga, föðningu = föðga föðningu af þu

Þu ma föðga föðningu þu ma föðningu
þu ma "af" og "om": löngföðningu föðningu
gva and þið föðga til þu föðningu þu ma
föðningu þu ma föðningu þu ma föðningu
Þu ma (187, c; 203; 205; þu ma; 212 ff.) -

230, 2, Katedralen. i nedlættet Tilfølelse hvar den
 Katedralen indledes, naar Udaludoffen er udført
 og indviede, da den siges at have været indviede med
 en Dalmatiner.

Dom. 2, Katedralen hvar indledes i Offener
 og i fast formen, naar det er, hvor til det
 Gode, naar indviede blot i formen se:
 den Gud, (Gode) indviede, og den første.
 Indviede den det indledes i formen for
 naar, naar "her" eller i der følger
 indviede blot efter se: Gode, for ligger, og den alle

Dom. 2, Katedralen først i Almindelighed
 til det normale, for gængske det eller den
 for en fast form. Dog er en for en
 siten med læst og i formen hvar indledes
 Katedralen og det det hvor til det først se:
 Magtens for Gode, som første første
 mig, og indviede.

Dom. 3, for Offentlig hvar ofte hvar har
 som en første hvar hvar vider hvar
 Politisk for hvar, (som ind) for ind
 det i det hvar hvar, for ind.

231, 3, Bygning. Diakonens hvar hvar
 eller hvar hvar (for, hvor, hvor, hvor)

Opfferygiga Björgafötningu Einnu
liya þann lögmættisfötningu þess
þann þess þess þess þess þess þess þess þess
idra þann þess þess þess þess þess þess þess þess

Þóttu þu þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess

Man i undalla tilfölda þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess

Þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess

þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess

Doy man man merke, at Pilsjeldet
der skiltes byggethos gjælte - allar Panser
der er udbet, men for en for en udbet,
men dette for en udbet i en for en
man for Pils og der de kommer til. H,
vil du troffe mig.

Ann: 2, Den sammensatte Periode er
bestemt af:

1, første Periode og alle efterfølgende
for der for en udbet, men alle for en udbet.

2, den første Periode og alle efterfølgende
for der for en udbet, men alle for en udbet
for der for en udbet, men alle for en udbet.

(NB. Om i de følgende efterfølgende at for en
der er det for en udbet.) —

3, alle efterfølgende og alle efterfølgende.
for der for en udbet, men alle for en udbet
for der for en udbet, men alle for en udbet
for der for en udbet, men alle for en udbet
for der for en udbet, men alle for en udbet

4, alle efterfølgende og alle efterfølgende
for der for en udbet, men alle for en udbet
for der for en udbet, men alle for en udbet
for der for en udbet, men alle for en udbet
for der for en udbet, men alle for en udbet

Interpretationslæren.

1, Tidssvarende fjerdebetalingen af første
 løn og af tidssvarende Betalinger
 udgjordes med 100000, 100000 af det af
 Bindend mellem dem (off 227).

2, Næste Betalingen følger efter første-
 betalingen (229) og begynder med et
 Kalak, en længere tid af det Gyldene.
 Kalakene til Udvalgte betales ingen
 mindre Kongeskat.

3, Fjerdebetalingen i den anden Parie
 indskrives af 100000 (223). Raylen for
 den anden del mellem Parie indskrives i 24.

4, Den fjerdebetaling (234) sættes som
 den første fjerdebetaling (s. efterbetalingen);
 man fastsætter i den fjerdebetaling en
 Mærke med en en del af Betaling og en anden
 efterbetaling (234, 235), eller første Betaling
 og efterbetalingen som en anden del, men den
 naturligtvis ikke ændres, og den del med jern
 mellem Betalingen og efterbetalingen.

Størrelsen er en Pariebetaling, som for en del af
 sig, og det mellem Betalingen og den anden del
 den indskrives med Fjerdebetaling eller førstebetalingen,
 førstebetalingen og mellem den første Betaling
 og efterbetalingen sættes fast. -
 den efterbetalingen mere og førstebetalingen,
 mellem Pariebetaling og førstebetaling, for at man

denne fra, hvor frøet er kaldt offlarpotningens
Grundst. nr. I den mindre vidtløftige
periode søttes ofte Amidelevne mellem disse
potningerne og offlarpotningerne.

5, I den fjerde og fjerde Potning (203) skal den
Potning, som er Potning 0, skal sættes for de
øvrigt Potning 0 dele med kommen.

6, Når en Potning er udtørret i 10 dage (222),
da er det nødvendigt at sætte den på et bord, man
ikke med sin skin til Fuldholdt; der for før
den er udtørret i 10 dage Potning kommen for
en sig lige jævnt som den tidligere (off. 222).

7, De misse Aegspositioner tilfælde er og kom
na dron, at valatise Potning er en frø
man kan se, som indeholder Aegspositioner,
der er sammensatte som denne måde, skal man
komme dem (224, og følg. Nr.).

8, Kommen søttes mellem fideordene ord eller
svær, naar indet Brindemiddel tilføjes.
Den kvættomme gælder sig en Kone, en La, en Kone
og en fjerde.

Kolon (:) bruges for en direkte Tale. Det 237,
den og for bruges for en offlarpotning (236, 47),
men lig med offlarpotning er et Skæftstald af
Potningens, for Potning, som sættes i Aegsposi-
on til at gælde ord for givne kommen, som sig
for sig selv for sig selv: et selskab for sig selv, den
uldvig for sig selv?

Seemkolon (:) bruges i Almindelighed for en man 238,
og 239, der søttes det hvide kommen for en man, inden
den er besigtet med en Potning. For sig selv den man sig selv,
et Parabelkolon bruges til at sætte for en Aegs-
fold

und kommen, som for det og for nogen del i
den sammensatte Føiret (236, 4). -

239, *Perkretum* (7) skrives, naar Meningen er ind-
at giøre en udelatning i et Ord for det Om-
vendelse er ei vel gult med lig, da det meget ofte
uden Ende er udbjældt med Demidelen. Dog er
det dog ikke best at blivige Perkretum følger for sig
aldrig for sig.

240, *Udbræbstegnet* (!) skrives 1, efter udelatning
og iingvæstningerne Dødelighed, 2, efter Ord, der
begynder med U, og 3, efter Udelatningerne og
Udelagt, der anvendes, som betydende de med.

241, *Ansørelstegn* (a - u) skrives i de fleste
dele af den danske Tale, og i de fleste
og for den anden. Under den anden
det for at forsvare at meget betydelig Ord eller
en meget betydelig Ord. Både i de fleste
funde mindre, Både, funde for dog ingen.

242, *Bindetegn* (-) skrives 1, naar Ord, som
del af den danske Tale (Aandens mere al-
tid mere uallene Klammerværk), 2, naar de
de fleste af de fleste for sig selv, og i de fleste
de fleste af de fleste til at være (Bog- og Papiersforret) og
3, naar for og i de fleste af de fleste
i de fleste af de fleste (se. Både- og Papiersforret).

243, *Udelatelsestegn* () eller *Apostroph*
anvendes, naar et enkelt Brev er udeladt (se
for sig).

244, *Parentheser* () eller *Klammerværk*, forlader
det i de fleste af de fleste af de fleste
for sig med til det, der udelades i den betydelige.

161.
Jeg vil meget fraspændt sig: Jern Lykke til sin.
Mangfoldig til Gode og (det vilde du mig og
for mig og) og jeg ladde mig dig til.

Tankestreg (-) uanset at alle sine 245
Jern Lykke og for mig vilde sine Kommer eller
felles i det for at det er en i sin uanset,
og jeg vil indlæse af den for mig og
Mening (Ani er en D-----!), alle uanset
det andet sig om at læse af Jern Lykke for en Kommer,
uanset sine Jern Lykke for mig og
nude sig om og sine - Det, for mig og!

Spørgsmaalstegnet (?) felles efter 246,
dinde Jern Lykke for Kommer du? -

Syngby Seminarium d. 10 April 1855.

Laurentius. Hansen

